საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

№ 81 (5682)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდური სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

კიდევაც იზრდებიან „ალგეთს ლეკვები მგლისანი“

3

როგორც ნაკადულს უერთდება გზადაგზა შენაკადები, და ერთიან მძლავრ მდინარედ ქცეული მიჰქუხს ხევ-ხუვებში, ისე შეერთდა თელავიდან, თბილისიდან, გორიდან, ქუთაისიდან დაძრული სტუდენტობა და უზარმაზარ კოლონად ქცეული შევიდა ზუგდიდში, სადაც თანატოლთა ზღვა ელოდა

დაკანონებული უკანონობა

2

თურმე რესპუბლიკელები 3-ლარიან ზედა ზღვარზეც ყაბულს ყოფილან...

რატომ იქნება ჩვენთან ოსი თუ აფხაზი, როცა ქართველები გარბიან სამშობლოდან?!

3

2

ვნახოთ, რა შედეგს გამოიღებს...

დავით გურამიშვილის ძეგლსაც მიადგნენო!..

4

დიდი ხელოვნების თქმისა არ იყოს, იქნებ, მართლაც აკეთილშობილებენ ძეგლთან მისასვლელს?! ჩვენმა მერიამ იმდენი უარყოფითი ემოცია დაუგროვა ხალხს, რომ თუ რაიმე კარგს აპირებს, უკვე აღარავის სჯერა, ვნახოთ, ალილო და ხვალამ!..

მიხედეთ, ბატონებო, „ბარინებო“, თქვენს უთავო თუ თავგასულ „ბოიარებს“, თორემ ძალიან უჭირს უკვე ხალხს მათ ხელში

პარლამენტი

დაკანონებული უკანონობა

სარეაბილიტაციო არეალში მოსაკრებლის ზღვარი 1 ლარითა და 50 თეთრით განისაზღვრა. ოპოზიცია აცხადებს, რომ უმრავლესობამ შეთანხმება დაარღვია და გადაწყვეტილება მათი მონაწილეობის გარეშე მიიღო.

კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ კანონის მესამე მოსმენით მიღებას ოპოზიციურმა ფრაქციებმა მხარი არ დაუჭირეს.

ახალმა მემარჯვენეებმა პარლამენტის თავმჯდომარეს შეახსენეს, რომ განათლების კომიტეტის თავმჯდომარე მათ დაჰპირდა, საკითხი მოსაკრებლის გარეშე განიხილებაო და, თუ პარასკევამდე ვერ შეთანხმდებოდნენ მოსაკრებლის შესახებ კანონში ცვლილებაზე, მაშინ პარლამენტი მესამე მოსმენით კანონს ამის გარეშე მიიღებდა.

მამუკა კაციტაძემ ნოდარ გრიგალაშვილის სამშაბათის გამოსვლიდან ციტირება მოახდინა. **„კიდევ ერთხელ რომ არ მოხდეს ღია კარის მტვრევა, ჩემი კოლეგების გასაგონად მე განვმარტავ, დღეს ეს კანონი არ განიხილება. რაც შეეხება პარასკევის დღის წესრიგს, მოგახსენებთ შემდეგს: პარასკევამდე მთავრობა შემოგვთავაზებს წინადადებებს, თუ ეს ალმოჩნდება მისაღები, პარასკევს ამ წინადადებებთან ერთად განიხილება. თუ არ ალმოჩნდება, მაშინ ან ამოვიღებთ საერთოდ, ან დავტოვებთ იმ თვალსაზრისთან ერთად, რაც იქნება შეთანხმებული“.**

თავის მხრივ, პარლამენტის თავმჯდომარემ და კულტურის მინისტრმა შეახსენეს ოპოზიციას, რომ ის პრინციპში თანახმა იყო, ხოლო რესპუბლიკელები, კულტურის მინისტრის თქმით, სამლარიან ზედა ზღვარზეც დაყაბულდნენ. ეს თანხმობა დავით ბერძენიშვილმა ერთობ უსუსურად ახსნა, ეს იმ პერიოდს ეხებოდა, როცა მოსახლეობა თავის ბიზნესს წამოიწყებდა და გადახდისუნარიანი გახდებოდაო.

მემარჯვენეები აცხადებენ, რომ შეცდნენ, როცა ამის თაობაზე უმრავლესობას კონსულტაციებზე დათანხმდნენ. ნინო ბურჯანაძემ კი შეუძახა, კონსულტაცია სულაც არ ნიშნავს, რომ უმრავლესობა და ოპოზიცია ყველა საკითხზე შეთანხმდნენო. **„უმრავლესობა იღებს პრინციპულ საკითხებთან დაკავშირებით გადაწყვეტილებას და პასუხისმგებლობასაც“,** — აღნიშნა ნინო ბურჯანაძემ.

თურმე, რესპუბლიკელები 3-ლარიან ზედა ზღვარზეც ყაბულს ყოფილან...

მაშ, ასე, გადაწყვეტილება მოსაკრებლის ზედა ზღვარის შესახებ მიღებულია. სარეაბილიტაციო არეალში მოქცეულ მოსახლეობას დაწესებული მოსაკრებლის ნულიდან — ლარნახევრამდე გადახდა მოუწევს.

თუმცა, შესაძლებელია, ისეც მოხდეს, რომ სარეაბილიტაციო არეალში საერთოდ არ დაწესდეს მოსაკრებელი, ისე, როგორც ეს მოხდა, მაგალითად, სიღნაღში.

ჯერჯერობით კი მესამე მოსმენით კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ კანონში ცნება მოსაკრებლის შესახებ, დაკანონდა. ოპოზიციას კენჭისყრაში მონაწილეობა არ მიუღია. პარლამენტის შენობის წინ შეკრებილი ხალხი კი მაინც იმედიანად ელოდა, რომ პარლამენტი მათ ნებას ანგარიშს გაუწევდა...

მზია გელენავა

„მრისხანე“ ქუჩები

ვნახოთ, რა შედეგს გამოიღებს...

ხალხი ხელისუფლებისთვის ხორცის მასააო...

პარლამენტსმიღმა ოპოზიციას ქუჩის აქციების წამოსაწყებად ოფლთა წურვა ნამდვილად არ დასჭირვებია. ხელისუფლებამ საამისოდ ისეთი ნოყიერი ნიადაგი მოამზადა, რომ ამ ოპოზიციას მხოლოდ და მხოლოდ გადასახადების უზომო ზრდით, სრული უუფლებობით თავზარდაცემული და მრისხანებით აღვსილი ხალხის განწყობის „გეშის აღება“ და მასების მცირედ ორგანიზებაღა დასჭირდა. პერმანენტული აქციების კულმინაცია, ორგანიზატორთა ანგარიშით, 27 აპრილს გამართული გრანდიოზული მიტინგ-მანიფესტაცია უნდა ყოფილიყო, მაგრამ, თუმცა ხალხი მივიდა, რადგან ხელისუფლებამ მას სხვა გამოსავალი არ დაუტოვა, გრანდიოზულობისა რა მოგახსენოთ. რატომ? ამოუვიდა ხალხს ერთი და იგივე, სარფის ძიებაში პარტიიდან-პარტიაში მოხტუნავე სახეების ყურება, დროსა და გარემოების მიხედვით რომ იცვლიან თავიანთ ურყევ მორალურ-ზნეობრივ პრინციპებს. მაგრამ ახალი და ჯანსაღი ძალა რომ არსად ჩანს? ჰოდა, უბედურმა ხალხმა ამ მხრივაც რა ქნას? მოგეხსენებათ, წყალწაღებული ხავს ეჭიდება...

ჯერჯერობით ოპოზიციასაც და ხალხსაც სჭირდებათ ერთმანეთი. ვნახოთ, რა შედეგს გამოიღებს ეს „თანამშრომლობა“.

მიტინგზე კი იგივე მოთხოვნები იყო: **გადასახადების შემცირება, ე.წ. ისტორიულ უბნებზე მოსაკრებლების დაუწესებლობა, უბრალოდ, ადამიანების ადამიანებად ჩაგდება!**

აქციაზე „დემოკრატიული ფრონტის“ წევრებიც მივიდნენ. დავით ზურაბიშვილმა, ხალხი ხელისუფლებისთვის ხორცის მასააო...

ეკატერინე ხატიაშვილი

ვაი ჭკუისაგან!

არა, ამ კითხვისა და ძახილის ნიშნებით, რა თქმა უნდა, სულაც არ ვაყენებ ეჭვქვეშ ოდნავ პერიფრაზირებულ ჩვენი დიდი პოეტის ფრთიან ფრაზად ქცეულ შეგონებას. უბრალოდ, იმას ვფიქრობ, რამდენად გამართლებულია, რომ ავტორის მიერ თავის დროზე, თუ შეიძლება ასე ითქვას, „ვიწრო სპეციალიზაციით“ გამოყენებულ ამ სიტყვებს ჩვენმა ხელისუფლებამ მოქმედების არეალი გაუფართოვა და ლამის ყოველდღიური ცხოვრება-საქმიანობის მთავარ დევიზად გვიქცია: გვაჩხუბებს, გვანერვიულებს, „გვაყიყინებს“ და... მერეღა შეიძლება გამოინახოს გამოსავალი (თუმცა, უმეტესწილად, ბოლომდე მაინც თავისას „აწვება“. ალბათ, არ სურს, რომ მისი დათმობებით ხალხს „თავში აუვარდეს“ და ყინჩად აცხადებს — ჩვენ ის ხელისუფლება არა ვართ, ვისთანაც ულტიმატუმის ენით შეიძლება ლაპარაკიო!ძ

საინტერესოა და მეტიც: რატომ მიგვყავს საქმე მუდამ ნერვების გლეჯამდე, წივილ-კივილამდე, ცრემლის ღვრამდე, მუშტის ბრახუნამდე თუ ათას ჯანდაბა-ოხრობამდე, როდესაც ადამიანურად შეიძლება პრობლემის მოგვარება?

რაო, თუ ჯერ ცხარე წიწაკით არ დავუთუთქეთ ენა-პირი, ნორმალური ადამიანი ვითომ ისე ვერ შეიგრძნობს თაფლის სიტკბოს?

ჯერ მწარე ვჭამოთ, კვლავ ტკბილი?!

ანუ „რასსუდი ნას, ბარინ“, პოკა ნე პოზდნო, თორემ...

რამ გამაკეთებინა ეს საკმაოდ ვრცელი შესავალი? იმან, რაც გუშინწინ ღამით კიდევ ერთხელ ვნახე და მოვისმინე ტელევიზიით — ვაზისუბანში მდებარე სპეცავტომეურნეობის შენობიდან გამოსახლებულმა აფხაზეთიდან დევნილმა 8 ოჯახმა უკვე მესამე ღამე გაათენაო ქუჩაში.

ყველაზე მეტად კი რამ შემძრა-გამანერვიულა და თავისთავად ტრაგიკულ ამ მოვლენას ჩემს თვალში ლამის ცინიკური ელფერი რამ შესძინა, იცით?

რამ და, დიქტორის სიტყვებმა **— ისან-სამგორის რაიონის გამგეობამ ამ წვიმიან-ჭყაპიან ამინდში ქუჩაში გამოყრილებს ახალი თავშესაფარი გამოუძებნაო.**

ადრე, გამოყრამდე, არ შეიძლებოდა ამის გაკეთება?

თუმცა, როდესაც ის შეთავაზებული „ბინა“ დაგვათვალიერებინა ტელეკამერამ, მივხვდი, რატომაც თქვეს უარი ორგზის დევნილებმა იქ შესვლაზე: ნამუსიანი პატრონი უკეთეს საღორესა თუ ბოსელს მოუმზადებდა საკუთარ საქონელს.

თუმცა თურმე გამოსავალი აქაც ყოფილა:

— შენობას საკუთარი სახსრებით ერთ თვეში გავარემონტებთ, ამ დროის განმავლობაში კი გამოსახლებულ დევნილებს საცხოვრებელ ფართსაც ჩვენივე ფულით დავუქირავებთო, — უთხრა ტელეჟურნალისტს ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრის მოადგილემ.

და აი სწორედ მაშინ გაწყდა ჩემი მოთმინების ძაფიც!

თქვე კარგი დედ-მამის შვილებო, თურმე ყოფილა საქმის ადამიანურად გაკეთების ყველა საშუალება?

მაშ იმთავითვე რად არ მოიქეცით ასე?

რაო, თუნდაც იმ ყოფილი სპეცავტომეურნეობის შენობის მყიდველისთვის, როგორც მითხრეს, კარგი ოჯახიშვილისა და თავადაც კარგი პიროვნებისთვის, რომ ეთქვა, ვისაც ჯერ არს, ერთი თვე გვაცალეთ, გამოსასახლებელთათვის ახალ საცხოვრისს გავარემონტებთ და თქვენს კუთვნილ ნაგებობას მერე დავაცლევინებთო, ვითომ არ დათანხმდებოდა?

ასე აუცილებელი იყო ისედაც გაუბედურებული ხალხის ძალით, პოლიციის დახმარებით გამოსახლება კი არა, გამოყრა?

ძალის დემონსტრირებას ვახდენთ და კუნთების თამაშით ვინმეს ვაშინებთ?

თუ ძალა და გული მართლა გერჩით, მიგასწავლოთ ქვეყნისთვის და ქართველობისთვის მათი სასიკეთოდ გამოყენების უმჯობესი კონკრეტული ადგილები?

თუმცა რა საჭიროა ასეთი ლათაიები და მორალის კითხვა. მოკლედ ვიტყვი:

ადამიანებო, არ შეგიძლიათ ადამიანური მოპყრობა და ადამიანურად მუშაობა?

რაო? ადამიანურად ადამიანებს უნდა მოეპყრაო?

მომეყურა თუ მართლა ასე ბრძანეთ?

კარგი, ბოდიში, არ გითქვამთ, მაგრამ საქმით ასე კი გამოგივიდათ და!

თანაც განა მხოლოდ ახლა!!

„შენ პირუტყვი ხარ და მე მეტყველი, ეგ, ჩემო ლაბავ, ნუ შეგშურდება“...

როგორც ჩანს, ბევრ ჩვენს ახალგაზრდა ხელისუფალს თავის დროზე დიდი ქართველის შესანიშნავი ლექსის მხოლოდ ეს ორი ტაეპი უსწავლია ან დაუხსომებია და, პირდაპირი მნიშვნელობით გადმოუტანია ჩვენზე, ადამიანებზე.

ამიტომაც ზუსტად პირუტყვივით გვეპყრობა, ოღონდ, რაკი ლაპარაკიც ვიცით, მასზე ოდნავ უკეთ!

ახლა კი, ვგრძნობ, დამუხრუჭების და კონკრეტული დასკვნის გაკეთების დროა:

ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ მაინც მუდამ ტყისკენ რომ გაურბის თვალი, იმის თავზე სახარების კითხვა უაზრობაა.

მეორე და, რაც მთავარია: ეს, ყველაფერი ზემოთ მოთხრობილი, რაკი, სამწუხაროდ, გამონაკლისი არ გახლავთ, მხოლოდ ამ კონკრეტულ საქმესთან დაკავშირებული რამდენიმე მაღალჩინოსნის ნაკლი თუ სენი კი არა, ფაქტობრივად მთელი ხელისუფლების პოზიცია და სამოქმედო პროგრამაა!!

საშინელ მკრეხელობას ჩავდივარ, დაუმსახურებლად ვაქებ და ჩირქს ვცხებ ვინმეს?

დამიმტკიცეთ, ბატონებო, და საჯაროდ მოვიხდი ბოდიშს!

სასჯელსაც, სხვათა შორის!

თუ დავიმსახურებ, ცხადია!!!

მადლს მარილი მოაყარეო, უთქვამს ჭკვიან ხალხს.

ჰოდა, ნათქვამს კიდევ გავიმეორებ: **თუ ამდენი სამადლო საქმისთვის მზად იყავით** (მესაკუთრეს ქონებას გამოუთავისუფლებდით, უჭეროდ დარჩენილ ლტოლვილებს ახალ საცხოვრისს გამოუძებნიდით, რომლის გარემონტებამდეც მათ ბინებს დაუქირავებდით და, რაც მთავარია, ამას საკუთარი სახსრებით გააკეთებდითძ, **„მარილი“ — ადამიანური დამოკიდებულება რად დაგენანათ?**

აჰა, ააფრინე ალალიო?..

„ვოტ, პრიედეტ ბარინ, ონ ნას რასსუდიტ“...

განა მარტო რუსებს, თანაც, განა მარტო გულუბრყვილო რუსებს, ჰქონდათ და აქვთ კეთილი, სამართლიანი ბატონის იმედი: **ის, ერთადერთი, როგორც კი გაიგებს, გვიშველისო.**

ასე იყო და არის ჩვენთანაც.

ჰოდა, გვაკითხავს ხალხი რედაქციაში. მოაქვთ წერილები, თანაც ღია წერილები პრეზიდენტის, პრემიერ-მინისტრის, პარლამენტის თავმჯდომარის სახელზე: **იმათ არ იციან, თორემ ასეთ უსამართლობა-უნამუსობას როგორ დაუშვებენ, აუცილებლად დაგვეხმარებიან, ოღონდ ხმა მიგვაწვდენინეთო.**

ნეტარ არიან მორწმუნენი!

ვუზეჭდავთ, რა ვქნათ!

ახლა მეც, დროებით მაინც, მათ, ნეტარ მორწმუნეთა, რიგში მინდა ჩავდგე:

მიხედეთ, ბატონებო, „ბარინებო“, თქვენს უთავო თუ თავგასულ „ბოიარებს“, თორემ ძალიან უჭირს უკვე ხალხს მათ ხელში.

„რასსუდი ნას, ბარინ“, პოკა ნე პოზდნო, თორემ...

თორემ თუ თვითონ დავაპირეთ და დავიწყეთ გასამართლება!!!

რუსლან რუსია

● როგორც ნაკადულს უერთდება გზადაგზა შენაკადები და ერთიან მძლავრ მდინარედ ქცეული მიჰქუხს ხევ-ხუვებში, ისე შეერთდა თელავიდან, თბილისიდან, გორიდან, ქუთაისიდან დაძრული სტუდენტობა და უზარმაზარ კოლონად ქცეული შევიდა ზუგდიდში, სადაც თანატოლთა ზღვა ელოდა

◎ თანადგომა

კიდევაც იზრდებიან „ალგეთს ლეკვები მგლისანი...“

დაკავებული სტუდენტები სეპარატისტთა მძევლები არიან

საქართველოს ყველა საუნივერსიტეტო ქალაქიდან გაეშურნენ სტუდენტები ზუგდიდისკენ, რათა თანადგომა გამოეხატათ სეპარატისტთა მიერ ორი თვის წინათ შეპყრობილი თანატოლებისა: კობა ლაჭავას, ლევან რიგლავასა და ივერ ყორშიას მიმართ; ახალგაზრდული, ალალი პროტესტი გამოეთქვათ ამ უკანონო ქმედების გამო და მათი დაუყოვნებლივ გათავისუფლება მოეთხოვათ.

როგორც ნაკადულს უერთდება გზადაგზა შენაკადები და ერთიან მძლავრ მდინარედ ქცეული მიჰქუხს ხევ-ხუვებში, ისე შეერთდა თელავიდან, თბილისიდან, გორიდან, ქუთაისიდან დაძრული სტუდენტობა და უზარმაზარ კოლონად ქცეული შევიდა ზუგდიდში, სადაც თანატოლთა ზღვა ელოდა.

„ჩვენი მიზანი მხოლოდ და მხოლოდ მშვიდობიანი აქციაა. ერთადერთი მოთხოვნა გვაქვს — გაათავისუფლონ უკანონოდ დაკავებული ჩვენი ძმები!

შემოგვიერთდეს ყველა, ვისთვისაც ძვირფასია სამშობლო და სამართლიანობა! ჩვენ, ახალგაზრდები, არავის მივცემთ სამშობლოს ხელყოფის უფლებას!“ — აცხადებდნენ აქციის მონაწილენი.

ზოგმა გულისწყრომით თქვა, ჩამობედონ აქ ლევან ბერძენიშვილმა და პაატა ზაქარეიშვილმა და დარწმუნდნენ, როგორი აგენტებიცა ვართო.

სეპარატისტთა ე.წ. საგარეო საქმეთა მინისტრი სერგეი შამბა ჯერ თავისებურად ალუღლუღდა საქართველოს ხელისუფლების მორიგი პროვოკაციის შესახებ, მერე კი ცინიკურად განაცხადა, აქცია ენგურის ხიდთან კი არ უნდა გამართონ, არამედ თბილისში, კანცელარიის წინ, რადგანაც საქართველოს ხელისუფლება არაფერს აკეთებს დაკავებულთა გასათავისუფლებლადო. თვითმარქვია მინისტრის, მთელი სეპარატისტული ხელისუფლების გარიგება ასეთია — გაათავისუფლეთ დავით სიგუა და გავათავისუფლებთ სტუდენტებს. ეს ხომ ტერორისტთა ხელწერაა. ახალგაზრდები მხოლოდ მძევლები არიან. თავად ყოვლად უკანონო, დანაშაულებრივმა, ოფიციალურად არარსებულმა რეჟიმმა სხვას როგორ უნდა მოსთხოვოს კანონიერი პასუხი?

ენგურის ხიდთან მართლაც გრანდიოზული მშვიდობიანი აქცია გაიმართა. ერთ მუშტად შეკრულმა სტუდენტობამ ყველას — მტერსაც და მოყვარესაც დაანახა, რომ კვლავაც იზრდებიან „ალგეთს ლეკვები მგლისანი...“

მარიამ გურგენიძე

◎ თვალსაზრისი

რატომ იქნება ჩვენთან ოსი თუ აფხაზი, როცა ქართველები გარბიან სამშობლოდან?!

სამხრეთ ოსეთი არ არსებობსო, მისი პრეზიდენტი კი დამნაშავეაო

ეგრეთ წოდებულ სამხრეთ ოსეთში ალტერნატიული არჩევნების ჩატარებამ ბევრს გაუჩინა იმედი, რომ, შესაძლებელია, კონფლიქტი მშვიდობიანად, ჩვენთვის სასიკეთოდ გადაწყდეს. პარლამენტართა უმეტესობამ, ქართული საზოგადოებრიობის ნაწილმა ეს სერიოზულ, წინგადადგმულ ნაბიჯად მიიჩნია. თუმცა, განსხვავებული თვალსაზრისიც არსებობს.

ერთ-ერთი იმათთაგანი, ვინც მკაცრად აკრიტიკებს საქართველოს ხელისუფლების პოლიტიკას ცხინვალის რეგიონში, სახალხო პარტიის ლიდერი **მამუკა გიორგაძეა.** მისი აზრით, ხელისუფლების არჩეული გზით სიარული სახიფათო და დამღუპველია საქართველოსთვის. „ხელთა მაქვს ორი დოკუმენტი — „საქართველოს მთავრობის ინიციატივა სამხრეთ ოსეთის კონფლიქტის მშვიდობიან დარეგულირებასთან დაკავშირებით“ და კანონი, რომელიც ორი მოსმენით მიიღო პარლამენტმა — „ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში კონფლიქტის მშვიდობიანი მოგვარებისათვის სათანადო პირობების შექმნის შესახებ“. ამ ორი დოკუმენტის საფუძველზე შეიძლება დავასკვნათ, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ კურსი ფედერაციული, სამოკავშირეო ხელშეკრულებით გაერთიანებული საქართველოს შექმნისკენ აიღო.

— ეს ვითომც გაერთიანება საქართველოს დაშლის იურიდიული გაფორმება იქნება“, — თქვა მან საგანგებოდ მოწვეულ პრესკონფერენციაზე.

ბატონი მამუკა მიიჩნევს, რომ ხელისუფლება არასწორ ინფორმაციას აწვდის ქართულ საზოგადოებრიობას და უქმნის ილუზიას, თითქოს ცხინვალის რეგიონის კონფლიქტი თანდათან გვარდება. ნამდვილად კი, თუ ხელისუფლება ზემოხსენებული დოკუმენტების მიხედვით იმოქმედებს, საქართველოს სხვა რეგიონებშიც გამოიწვევს კონფლიქტების პროვოცირებას.

სახალხო პარტიის ლიდერმა კონფერენციაზე 1989 წლის 23 ნოემბრის ამბები გაიხსენა. — გახსოვთ, როგორ აქეზებდა იმდროინდელი ხელისუფლება საზოგადოებრიობას? სპეციალური ავტობუსებიც კი გამოყვეს და ეიფორიაში მყოფი ათასობით ადამიანი ცხინვალში მიტინგის გასამართავად გაემართა. სწორედ ამგვარმა, არასწორმა პოლიტიკამ მიგვიყვანა იმ შედეგებამდე, რასაც დღეს ვიმკით. საქართველოს ამჟამინდელი ხელისუფლებაც უკანონო გადაწყვეტილებებით ხელს უწყობს ქვეყნის ტერიტორიების დაკარგვას და მის დაშლა-დაქუცმაცებას, — განაცხადა მან.

მისი მტკიცებით, რუსეთი აუცილებლად უნდა დასახელდეს კონფლიქტის უშუალო მონაწილედ. თუ საქართველო მიჩქმალავს ჩვენი „დიდი მეზობლის“ როლს ტერიტორიულ კონფლიქტებში, მაშინ ის სხვა რეგიონებშიც მოახერხებს სეპარატისტული განწყობილების გაღვივებას. ვლადიმერ სანაკოევის პოლიტიკურ სუბიექტად აღიარება, თავისთავად, სამხრეთ ოსეთის პოლიტიკურ ერთეულად აღიარებასაც ნიშნავს.

„სამხრეთ ოსეთის პრეზიდენტის პოსტი დანაშაულოებრივია. რა მნიშვნელობა აქვს კოკოითი იქნება, სანაკოევი თუ მამუკა გიორგაძე? მე თუ მკითხავთ, სანაკოევი დასაჭერია, მე რომ გამოვაცხადო თავი რომელიმე არარსებული ერთეულის პრეზიდენტად, ხომ დამიჭერენ ამისათვის!“ — ცხაროზს მამუკა გიორგაძე და გულისტკივილით განაგრძობს: „ნატოს საპარლამენტო ასამბლეის სემინარს სანაკოევი კარგი ავტონომიური რესპუბლიკის ხელმძღვანელად წარუდგენს. არადა, პოლიტიკურ სუბიექტად კოკოითიც ჩვენ ვაქციეთ, ჩვენ შევუწყეთ ხელი არჩევნების ჩატარებას ცხინვალის რეგიონში. ცოტა ხანში თავად სანაკოევი კი არა, მისი პოსტი გახდება სერიოზული პრობლემა, რადგან ის იურიდიულად ცნეს“.

ბატონ მამუკას პირადადაც გავესაუბრე.

— ბევრი ამტკიცებს, რომ სანაკოევის სახით კოკოითს სერიოზული კონკურენტი ჰყავს....

— ეს მცდარი აზრია. სანაკოევი ვერ უპირისპირდება კოკოითს. ის ვერც შედის კოკოითის მიერ კონოროლირებად ტერიტორიაზე. მათ მოჩვენებით ჭიდილში კი ჩვენ ლეგიტიმაციას ვუწევთ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ წარმონაქმნს. ე.ი. შეიძლება ჯავახეთშიც ავირჩიოთ ორი პრეზიდენტი და დავუპირისპიროთ ერთმანეთს. სწორედ ეს არის მთავარი პრობლემა, რაც ძალზე საშიშია საქართველოსთვის.

— კი მაგრამ, სანაკოევი ხომ მოსახლეობის დიდი ნაწილმა აირჩია...

— საქართველოს კონსტიტუციაში არსად არ არის აღნუსხული სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური რესპუბლიკა, შესაბამისად, ვინც იტყვით, რომ არის სამხრეთ ოსეთის პრეზიდენტი, ის დამნაშავეა. მნიშვნელობა არა აქვს, კოკოითი იქნება ეს თუ სანაკოევი.

— თქვენი აზრით, როგორ უნდა მოგვარდეს ეთნოკონფლიქტები?

— ჩემი და სახალხო პარტიის თვალსაზრისი ასეთია: უნდა გაირკვეს ორი საკითხი: 1. იურიდიულ-სამართლებრივი და 2. სამხედრო-პოლიტიკური. ჩვენი მთავარი არგუმენტი არის სიმართლე და ეს სიმართლე უნდა ითქვას ხმამაღლა — მთელი საერთაშორისო საზოგადოებრიობის გასაგონად. ვეთანხმებით პრეზიდენტს, როცა ის ამბობს, ბრიყვია, ვინც ილაპარაკებს ქართულ-ოსურ და ქართულ-აფხაზურ კონფლიქტებზეო. ეს მართლაც პოლიტიკური საკითხია. ქართულმა მხარემ აუცილებლად უნდა გაარკვიოს ურთიერთობა რუსეთთან. გარდა ამისა, უნდა განვსაზღვროთ სამართლებრივი თუ ადამიანური ურთიერთობა აფხაზთა და ოსთა იმ ნაწილთან, რომელსაც საქართველოში ცხოვრება სურს. მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, რომ ოსმა, აფხაზმა, აზერბაიჯანელმა, თუ რუსმა დაინახოს, რომ საქართველოში ცხოვრება სასურველი, ხელსაყრელია მათთვის. როდესაც თბილისში არ არის დაცული ადამიანთა უფლებები, ნადგურდება კერძო საკუთრება, ქართველები საზღვარგარეთ გარბიან ლუკმა-პურის საშოვნელად, აფხაზი და ოსი რატომ მოინდომებს ჩვენთან თანაცხოვრებას?

ამ საკითხებს სერიოზული ჩაღრმავება სჭირდება. საქართველოს ხელისუფლება უნდა იღებდეს გადაწყვეტილებებს, რომლებიც რეალურად წაადგება ჩვენს ეროვნულ ინტერესებს, ხელს შეუწყობს ჩვენი ქვეყნის გამთლიანებასა და განმტკიცებას...

ხათუნა ჩიგოგიძე

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

ხმა გულიდან

● ერთი სიტყვით, ყველა იმის მოლოდინშია, თუ როგორ გადაანაწილებს გაზის მომატებულ გადასახადს ბატონი ბესო, როგორ აიყოლ-დაიყოლიებს შეძლებულთა მეჩხერ მასებს, რომ „ლონდრეს“ ვაჭარ გეოსავით პეშვით აპნიონ ოქრო

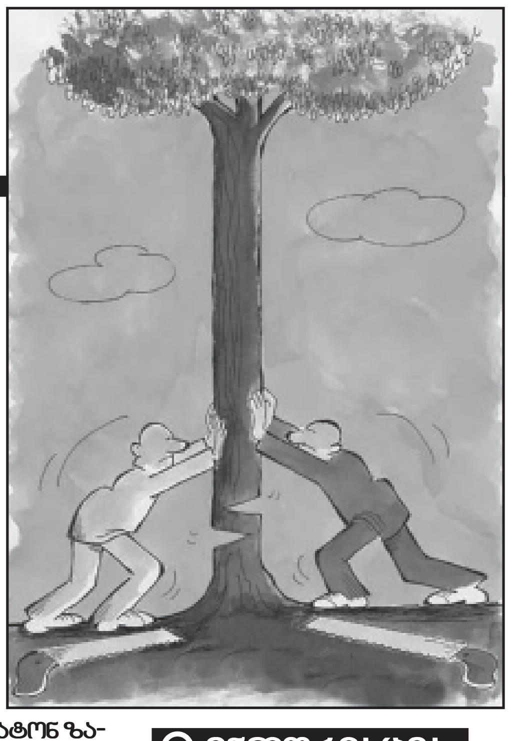

◎ კვირის თვალსაწიერი

ტარიფი ბესოურად და არქიმედე

„ტრიალებს, ტრიალებს, ბედის ბორბალი ტრიალებს, დრო მიდის, დრო მიდის, დრო ყველას გაგვატიალებს“... ტრიალებს და მერე როგორ! ამ კვირამაც ისე ჩაგვიშხუილა ძალლგამოდევნებული კატასავით, კუდში ხელის ჩავლება და ორი ბეწვის გამოძრობა ძლივს მოვახერხე. ერთი დეპუტატ ბესო ჯუღელის სკალპი აღმოჩნდა, მეორე – რესპუბლიკელ პაატა ზაქარეიშვილისა...

მართულია ბატონი ბესო აღნაგობით მუცელღმერთა კაცის შთაბეჭდილებას არ ტოვებს, მაგრამ სახეზე კი აშკარად ნაყროვანება აწერია, აი, კაცი რომ ცივად მოხარშულ შინნაზარდ დედალს მიაძლება და დესერტად ნეზიერად დააბოყინებს. რაც უნდა ის ჭამოს, ჩვენ რა ხელი გვაქვს, ოღონდ საქმე ის არის, რომ რადიკალურად სავსე მუცლის ყოველ ასეთ ამობუყბუყებას ისეთ ახალ წინადადებაიდეას ამოაყოლებს ხოლმე, რომ ამ უბედურ საზოგადოებას უმალ გააფთრებული სლოკინი უტყდება.

ბატონი ბესო მხოლოდ გარეგნულად როდი ჰგავს ცხოვრებითა და კეთილდღეობით გალაღებულ კაცს, არის კიდეც. და რამდენიც არ უნდა იწუწუნოს, საზღვარგარეთ სასწავლებლად შვილის გასაგზავნი ფული არ მაქვსო, კაციშვილს არ სჯერა , რაც მთავარია, უპირველეს ყოვლისა, თვითონვე არა სჯერა.

ან როგორ გინდა დაიჯერო, როცა აგერ გუშინ იყო, გაამაყებული რომ გვახარბებდა, შვილიშვილს თითო კოცნაში 100-დოლარიანს ვჩუქნიო.

მე რომ ამ ცუგრუმელა შვილიშვილების ამბავი ვიცი, „ხონდრო-რიცის“ დამსახურებით ძალიან მაგარ ფორმაში მყოფ ასეთ პაპას დღეში რატომ ოცჯერ არ აკოცებს და ოცჯერვე ტკიცინა მწვანე კუპიურას გამოსტყუებს! ჰოდა, კოცნასა და ღიტინში ყოველ ცისმარე ორი ათასი დოლარის გამღები კაცი შვილს რატომ კოსმოსში არ გაუშვებს ახალგაკვალული ტურისტული მარშრუტით! მაგრამ ახლა ასე ურჩევნია და თავს ისაწყლებს. ის კი არა, თუ საჭიროებამ მოითხოვა, იქნებ რამდენიმე დღით ხიდის ყურშიც კი დადგეს ექსპერიმენტულად.

თუმცა არც ეს არის ჩვენი საქმე. ჩვენი საქმე სულ სხვა რამ არის და ახლავე მოგახსენებთ.

ამას წინათ საპარლამენტო უმრავლესობისა და პრეზიდენტის შეხვედრისას ბესო ჯუღელმა ინიციატივა გადმოაგდო სადუელო ხელთათმანივით, გაზის გაზრდილი ტარიფი მხოლოდ შეძლებულ მოსახლეობას დავაკისროთო.

მისგან უპოვარ ხალხზე ზრუნვის სასწაულებრივი მაგალითია! რით ჩამოუვარდება ქრისტეს მიერ უდაბნოში ხუთი ათასი კაცის ხუთი პურითა და ორი თევზით დაპურებას. ოღონდ, ცოტა ის დაგაეჭვებს, იდეა ბესო ჯუღელისგან რომ მოდის, რომელიც ასეთ ქველმოქმედებაში აქამდე შემჩნეული არ ყოფილა. პირიქით – სულ ახლახან არ იყო, ქალაქის იტორიულ უბნებში მცხოვრებ ახალი მოსაკრებლის დაწესებით გულშემოყრილ ხალხს რომ ურჩევდა, რა სავალდებულოა მაინცდამაინც აქ ცხოვრობდეთ, სახლები გაყიდეთ და გარეუბნებში გადასახლდითო?

ბატონმა პრეზიდენტმა, სრულიად ლოგიკურად (იმის შესაბამისად, აგერ დამაბი ენაზეო,ძ კანონპროექტის მომზადება სწორედ იდეის ავტორს დაავალა.

ახლა ბატონმა ბესომ უნდა განსაზღვროს, ვინ არის სოციალურად დაუცველი, ანუ ვინ გადაიხადოს ძველი ტარიფით და ვინ შეძლებული, ვისაც უნდა გადაუნაწილდეს დაუცველთა შეღავათს მორჩენილი თანხის უდიდესი ნაწილი.

ვინ არის სოციალურად დაუცველი და გაუბედურებული, საკამათო არ არის – ეს მთელი მოსახლეობის 85-90 პროცენტია! და ამ 85-90 პროცენტში შედიან როგორც 38-48-ლარიანი პენსიონერები, ისე 60-80-100-150-ლარიანი „მომუშავენიც“.

ვინ და რამდენია ის შეძლებული, – წელიწადში 20 ათასი და მეტლარიანი, ვინც ძირითადად უნდა აიკიდოს გაზის გაძვირებული ტარიფის სიმძიმე? საკითხავი აი ეს არის!

ამიტომ არ გამოვრიცხავ, რომ მალე მრავლად ვიხილოთ ნაცნობი მაძღარი სახეები საპროტესტო აქციებზე: მე რა შეძლებული ვარ, 2003 წლის გამოშვება „მერსედესით“ დავჩანჩალებო; მეო, მეორე წელია ცოლ-შვილთან ერთად ანტალიაში აღარ დამისვენიაო; მეო, ნიუ-იორკის საფონდო ბირჟაზე დოუ-ჯონსის ინდექსმა რომ დაიწია, ტოკიოში 75 მილიონი დოლარი ვიზარალე, პარიზში კი – 90 მილიონიო... შეიძლება მათ შორის საწყალობლად დაღრეჯილ თვით ბატონ ბესოსაც მოვკრათ თვალი...

ერთი სიტყვით, ყველა იმის მოლოდინშია, თუ როგორ გადაანაწილებს გაზის მომატებულ გადასახადს ბატონი ბესო, როგორ აიყოლ-დაიყოლიებს შეძლებულთა მეჩხერ მასებს, რომ „ლონდრეს“ ვაჭარ გეოსავით პეშვით აპნიონ ოქრო.

ღმერთმა ხელი მოუმართოს, და შეაძლებინოს, თორემ „მიკირტუმასაც“ უფრო ხელფეხშესახებად გაუხსენებენ და ბუხართან ნებიერი ცოხნით ჯდომასაც...

რესპუბლიკელებმა იმდენი მოახერხეს, რომ ლომის ხახაში თავისით ჩადეს თავი – უმრავლესობას სალაპარაკო მისცეს.

მანაც უმალ და მარჯვედ გამოიყენა ეს შემთხვევა.

პაატა ზაქარეიშვილის განცხადებამ, აფხაზეთში დაკავებული სამი ქართველი სტუდენტი ჩვენი შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაკვეთით მოქმედებდაო, გალის მოსახლეობა საქართველოს ხელისუფლების ზეწოლას განიცდისო, უმრავლესობისთვის სწორედ ის ბერკეტი გამოდგა, არქიმედე რომ ნატრობდა დედამიწის გადასაბრუნებლად.

მომენტიც რა შესაფერისი და მორგებული წაადგათ! ჯონდი ბაღათურიასა და კობა დავითაშვილის წვითა და დაგვით აბოლებულ „სახალხო გამოსვლებს“ პირდაპირ სახანძრო შლანგებით მიეშვა წყალი... თანაც არქიმედეს დიდი ოფლისღვრა არ დასჭირვებია: სტუდენტთა საპროტესტო გამოსვლები, პაატა ზაქარეიშვილმა და ლევან ბერძენიშვილმა (ამ უკანასკნელმა ახალგაზრდები პროვოკატორობაში დაადანაშაულაძ ბოდიში მოიხადონო, პირდაპირ ციდან ჩამოუვარდა. ოღონდ, რა თქმა უნდა, იმის ეჭვიც არის, ცოტა თვითონაც მიდგა-მოდგა ამ საჩუქრის საჭირო დროსა და საჭირო ადგილზე ჩამოსავარდნადო.

მაგრამ, ეს რა სალაპარაკოა! მთავარი ის არის, რომ სტუდენტობა ხმაურობს და ულტიმატუმს აყენებს, პარლამენტი კი ამ საქმის ირგვლივ პოზიციისა და ოპოზიციის შეჯახების ასპარეზად იქცევა...

კიდევ უფრო მთავარი ის გახლავთ, რომ ბატონ ზაქარეიშვილს მართლაც აქვს ბოდიში მოსახდელი (ამას, როგორც ჩანს, თვითონაც ხვდება, რადგან თავს იმართლებს, ეგრე კი არა, ასე ვთქვიოძ, თორემ ვაითუ ისეთი ტალღა აგორდეს, რესპუბლიკელები საერთოდ „ჩარეცხოს“ (ჩვენი პრეზიდენტის ხატოვანი შედარებით თუ ვიტყვითძ...

ერთი სიტყვით, ხელისუფლებას საქმე სწორედ ისე წაუვიდა, ვოლტერი რომ ამბობდა, ღმერთი რომ არ არსებობდეს, უნდა გამოგვეგონებინაო: პაატა ზაქარეიშვილს გალელთა და დაპატიმრებულ სტუდენტთა მიმართ ის უდროო და არასაჭირო ასაბუნტებელი სიტყვები რომც არ ეთქვა, უნდა მიეწერათ, იმდენად ზედგამოჭრილად/ზედდატანებაზედ გაისმა.

ბატონ პაატას უმალ წინ დაულაგეს, თუ როდისმე რამ კრამოლური უთქვამს: ჯავახელი სომხების ავტონომიის მოთხოვნას ემხრობაო, ქართველებს ნაციზმში ამხელსო, სანაკოევს ოსი ხალხის მტრად მიიჩნევსო, მუსულმანი მესხების ჩამოსახლებას მხარს უჭერსო, აფხაზეთის სუვერენიტეტზე ერთობ თავისუფლად ლაპარაკობსო, ღიად აპროტესტებდა კოდორის ოპერაციასო... მიუხედავად იმისა, რომ ივლიანე ხაინდრავა და სხვა რესპუბლიკელები იჯაგრებიან, უმრავლესობამ „კომკავშირელი აქტივისტები“, ანუ სტუდკავშირელი აქტივისტები მოგვისიაო, მაგრამ მათი პროტესტი ამჯერად არავის ესმის.

ჰოდა, რომ იტყვიან, საცა არა სჯობს, გაცლა სჯობსო. ამ შემთხვევაში, მდგომარეობიდან გამოსასვლელად, სტუდენტებისთვის ბოდიშის მოხდა სწორედ რომ უპრიანია.

ალეკო ასლანიშვილი

◎ ინფორმაცია

ცეცხლი წუნარის მხრიდან გაიხსნა

ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში მდგარი შერეული სამშვიდობო ძალების ქართული ბატალიონის უფროსი მამუკა ყურაშვილი საუბარში ადასტურებს ინფორმაციას, გუშინ დილით კონფლიქტის ზონაში მდებარე ფრონეს ხეობაში ცეცხლის გახსნის შესახებ.

ყურაშვილის ინფორმაციით, ოსმა შეიარაღებულმა ფორმირებებმა ცეცხლი წუნარის მხრიდან გახსნეს.

– ამ ადგილზე არც საგუშაგო აქვთ ოსებს და არც მსგავსი რამე, უბრალოდ ისინი პერიოდულად ჩნდებიან ამ მიდამოებში ცეცხლს ხსნიან. დილითაც ფრონეს გზის პატრულირების დროს დაახლოებით 8:20 საათზე გახსნეს ცეცხლი. საბედნიეროდ არავინ დაშავებულა, – აცხადებს ყურაშვილი.

მისივე თქმით, ბოლო

დროს ოსურმა მხარემ, ასე სტიქიურად ცეცხლის გახსნას მოუხშირა.

– გუშინ ცეცხლი ოსური მხრიდან ორჯერ გაიხსნა. სროლა როგორც წესი დიდ ხანს არ გრძელდება, ავტომატის ერთ ან ორ ჯერს დაცლიან და იმალებიან, – ამბობს ყურაშვილი.

ინტერპრესნიუსი

◎ ჭორია თუ მართალი?

დავით გურამიშვილის ძეგლსაც მიადგნენო!..

ასე ინება განგებამ – დიდი ქართველი პოეტის დავით გურამიშვილის ბედუკუღმართობა მის ძეგლსაც უნდა გაეზიარებინა. უნიჭიერესი მოქანდაკის, საქართველოში მხატვრული ქანდაკების ფუძემდებლის მერაბ ბერძენიშვილის არაჩვეულებრივი ქანდაკი „ქართლის ჭირის“ ავტორისა, ბარე ხუთ წელიწადს ელოდა დღის სინათლეს და ბოლოს და ბოლოს ჭავჭავაძის პროსპექტზე ვაკეში იპოვა, არცთუ თვალსაჩინო ადგილსამყოფელი. ბევრს ახსოვს, რა აღარ დაიწერა ამ ნაწარმოების შესახებ. უტილიტარულ მხატვრობას შეჩვეული ხელოვნებათმცოდნენი და ზოგი მოშურნე კოლეგა ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ პასკვილების გამოცხობაში. საბედნიეროდ, იყვნენ ისეთებიც, რომლებიც ქართულ სახვით ხელოვნებაში სრულიად ახალი ეტაპის დასაწყისად მიიჩნევდნენ „დავით გურამიშვილს“. და არც შემცდარან, რამეთუ ბერძენიშვილის ნაწარმოები დრომ გამოსცადა და ახლა უიმისოდ, შეიძლება ითქვას, წარმოუდგენელიც კია თბილის-ქალაქი, ვაკისუბანი...

თუმცა დღეს, როდესაც „ვარდოსნები“, „კერპებს“ ამსხვრევენ, არც მთლად საეჭვოდ მოგვეჩვენა ერთი ჩვეულებრივი თბილისელი მოქალაქის ნათქვამი, მგონი, ვაკეში, დავით გურამიშვილის ძეგლსაც მიადგნენო. რა მოგვასვენებდა და დავრეკეთ ბატონ მერაბ ბერძენიშვილთან, რომელმაც დაგვიდასტურა, მეც გავიგე ეგ ჭორი, ამიტომ მივედი ძეგლთან და ქვის ბოძები დაგვხვდა მის გარშემო დამაგრებული, იქვე კი ქვიშაც ყრია, არ ვიცი, რას აპირებენ, იქნებ სულაც აკეთილშობილებენ იქაურობას, ერთი კია, დავით გურამიშვილის ძეგლის აღებას უკვე არავინ შეეგუებაო.

დიდი ხელოვნის თქმისა არ იყოს, იქნებ, მართლაც აკეთილშობილებენ ძეგლთან მისასვლელს?! ჩვენმა მერიამ იმდენი უარყოფითი ემოცია დაუგროვა ხალხს, რომ თუ რაიმე კარგს აპირებს, უკვე აღარავის სჯერა.

ვნახოთ, ალილო და ხვალაო!...

ვილენ მარდალეიშვილი

სურათზე: ასე გამოიყურება „დავით გურამიშვილის “ ძეგლთან მისასვლელი.

ჯავარ ლომაძის ფოტო.

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

იმ ამერიკელებსაც მოსწყინდებათ თავიანთი „ნაციონალური პირმშო“ და ახალი აკვნის რწევას დაიწყებენ, თუ უკვე არ აქვთ დაწყებული. იმ ახალ აკვანში კი ძალიან ბევრს წარმოუდგენია თავისი თავი. ვფიქრობ, ძირითადად, ასეთი მოლოდინით შეიძლება განიმარტოს „ძირითადი ოპოზიციური ძალების“ ახლანდელი ტაქტიკა ან სტრატეგია

პოზიცია

თუ საკუთარი ხელისუფლება უკვე კარგად გაგიცანით, არც „ხელებშეკრული“ ოპოზიციის ქცევაა სანცნურიდან ძალიან შორს. გარეგნულად კი ისეა, როგორც ჩვენთვის აღთქმულ მიწად დასახულ დასავლეთში: საპარლამენტო ოპოზიცია მას შემდეგ მოიკრებს ხოლმე ძალას და ხმაში რიხს, როცა ხელისუფლება, ანდა მისი ცალკეული წარმომადგენელი ჩვენს პირობებში კი მეტისმეტად დიდ შეცდომას თუ დანაშაულს ჩაიდენს. მაგრამ თუკი მმართველი ელიტა კიდევ ერთხელ მოახერხებს და პიარ-სააფიშოდ ახალ რამეს მიაგნებს, რომელიც დროებით მაინც გამოდგება ჯერ კიდევ ოპტიმიზმშერჩენილი მოსახლეობის ნაწილისთვის, ოპოზიციური აქტივობაც ცხრება. ცხრება კი არა, სულო ცოდვილო, პარლამენტში ზოგჯერ უნისონსაც შეამჩნევთ. ასე იყო, მაგალითად, ნატოს, ასევე ცხინვალის რეგიონში დროებითი ადმინისტრაციის შექმნის საკითხებზე, იმისდა მიუხედავად, რომ დღეს მათი განჭვრეტა მარტო მამაზეციერს შეუძლია.

მართლა გააუფრინეს გუგულის ბუდეს?

ცხადია, ამ „საერთო სულისკვეთებას“ შესაფერისად რესპექტაბელური განმარტება აქვს: საქართველოს სახელმწიფოებრივი ზრუნვა. მაგრამ ე.წ. ქუჩის ოპოზიციის აზრით, ეს ხაზუშ-ხამუშ ერთსულოვნება გამოწვეულია სახელმწიფო ღუმელთან ახლოს ჯდომის სურვილით.

უმანდატო ოპოზიციას მიაჩნია, რომ დღეს მათ მანდატიან კოლეგებს მთავარ მიზნად გაუხდიათ, როგორმე მოხვდნენ მომავალ, სეკვესტირებულ, 150-წევრიან პარლამენტში. ცხადია, სულ სხვა

მოსაზრებას მოისმენთ პარლამენტის შიგნით: „ქუჩა“ ასე რადიკალურად იმიტომ ხმაურობს, რომ სწორედ ქუჩაში არიან და არა მათ ადგილას, ანუ პარლამენტში, საითკენაც ასე გამწარებით აქვთ ორიენტაცია აღებული. თითქოს პარადოქსია, მაგრამ ორივე ოპოზიცია — საპარლამენტო თუ მის გარეთა — მართალი უნდა იყოს. უკვე ნათლად ჩანს — ხიდი საპარლამენტო და არასაპარლამენტო ოპოზიციას შორის უკვე ჩატეხილია. ეს ხელისუფლებამ კარგად და, რაც უფრო ნიშანდობლივია, მეტისმეტად იოლად მოახერხა. თანაც ისეთ პირობებში, რომ თვითონ, ანუ ხელისუფლება, იმდენ მიზეზს აძლევს ოპოზიციას ეფექტიანი და შედეგიანი მოქმედებისთვის, ალბათ 50 ქვეყნის ხელმძღვანელები ვერ მოახერხებდნენ ერთად აღებული. იმ ჩატეხილი ხიდის აღდგენას, ცხადია, დროებით, მხოლოდ რაიმე კატაკლიზმი თუ უშველის, რომლისგანაც ახლაც კი, ამდენი ჭკუისსასწავლებელი გაკვეთილის შემდეგ, სრულებით არ ვართ დაზღვეულები.

ხელისუფლებამ მშვენივრად დაინახა თავისი მოქმედების შედეგი და უმალვე, როგორც კი თავისი პრიმიტიული ანკესი გადააგდო (ნატოში გინდა? — საქართველოს მოყვარე ხარ! არ გინდა? — საქართველოს მტერი!ძ, საალერსო ტერმინიც მოიფიქრა საპარლამენტო ოპოზიციისთვის. „ძირითადი ოპოზიციური ძალები“, —ასე ჰქვია სახელისუფლებო ნათლიების რევერანსს მათ მიმართ, ვინც კი მხარი დაუჭირა აღნიშნულ საკითხებს.

აღარაფერს ვამბობ უფრო სამარცხვინო მოვლენებზე, როცა უმრავლესობის მეოხებით „პაეზდკაში“, ანუ უცხოეთში წაყვანილი კარგად ნაკვები და პატივსაცემი ოპოზიციონერი დეპუტატები თბილისის აეროპორტში ჩამოსვლამდე იცვლიან აზრს ამა თუ იმ საკითხზე თუ საერთოდ, ასე ვთქვათ, პოლიტიკურ მრწამსზე. რას იზამ, ასეთია ჩვენი დღევანდელი პარლამენტი, რომელსაც ანალოგი არ მოეძებნება საქართველოს უახლეს ისტორიაში. მისი დამსახურებაა, მაგალითად, ის, რომ სიტყვა „პარლამენტარიზმი“ წითელ წიგნში შესატანი გახდა. სახელმწიფო კანცელარია და მისი საპარლამენტო, პატარა, მაგრამ მობილური დესანტი — აი, სულ ესაა ჩვენი „პარლამენტარიზმი“ (რესპუბლიკელების წინააღმდეგ დაწყებული სახელისუფლებო შეტევა კი უფრო საშური საქმეებით უნდა იყოს გამოწვეული: შენელდეს მოსახლეობის წინააღმდეგ მიმართული სოციალური იერიშით გამოწვეული ალიაქოთი და ასევე რესპუბლიკელებისა „შორით ალვა“ ოქრუაშვილისკენძ.

იმის მიუხედავად, რომ თანდათან სახიფათო ხდება მანძილი სახელისუფლებო სცილასა (უზომო ძალაუფლება, დრაკონული კანონები, ფული, მეტი უძრავი ქონება, ბედნიერი ცხოვრება...ძ და საზოგადოებრივ ქარიბდას (უმუშევრობა, შიმშილი, უუფლებობა...ძ შორის, მაგრამ მაინც, როგორც ეტყობა, მანდატიანმა ოპოზიციამ (გამონაკლისებს მაგალითად ნუ მოიყვანთძ საიმისოდ მეტად სუსტად დაიგულა თავი, რომ წარმატების მყარი იმედი ჰქონდეს 2008 წლის საპარლამენტო არჩევნებისთვის ხელისუფლების ხელის შეშველების გარეშე. ისიც ეტყობათ (და ეს მრავალ, ხანდახან ძალიან მცირე ნიუანსებშიც გამოკრთება ხოლმეძ, რომ მომავალში, უახლოესში თუ არც ისე, — ამ ხელისუფლების „კანონიერ“ შემცვლელებად მხოლოდ საკუთარი თავი ესახებათ.

ასეთი ლოგიკა თითქოს გასაგებია: აბა რა, ხელისუფლებამ თავისი თავი მოჭამა და ვინ უნდა შეცვალოს იგი (ერთი, ორი თუ ხუთი წლის შემდეგძ, თუ არა ჩვენ?! იმ ამერიკელებსაც მოსწყინდებათ თავიანთი „ნაციონალური პირმშო“ და ახალი აკვნის რწევას დაიწყებენ, თუ უკვე არ აქვთ დაწყებული. იმ ახალ აკვანში კი ძალიან ბევრს წარმოუდგენია თავისი თავი. ვფიქრობ, ძირითადად, ასეთი მოლოდინით შეიძლება განიმარტოს „ძირითადი ოპოზიციური ძალების“ ახლანდელი ტაქტიკა ან სტრატეგია. ამ მოსაზრებას ძირს ის უცილო ფაქტიც უმაგრებს, რომ ხელისუფლება და „ძირითადი ოპოზიციური ძალების“ ბევრი წარმომადგენელი ისე გადაწნული მოვიდნენ ამ პარლამენტში, დახარისხება გაგიჭირდებოდათ. და ისიც, რომ კულტურულ მემკვიდრეობაზე „სახალხო გადასახადის“ დაწესების შესახებ ხელისუფლებას და ოპოზიციას, ნათელაშვილს თურმე წინასწარ კარგა ხანი უმსჯელიათ.

სწორედ ზემოაღნიშნული მიზეზით, ოპოზიცია ეჭვიანი მზერით ადევნებს თვალს, რომ ვინმე „კოლეგა“ პარტიამ თუ პიროვნებამ არ დაიკავოს „მათი ადგილი“ და მეტისმეტად არ ამოტივტივდეს დღევანდელი ერთფეროვნების ჭაობიდან. ამის მაგალითია ცალკეული ოპოზიციონერი პარლამენტარების ძალიან ცივი კომენტარები, როგორც ბადრი პატარკაციშვილის პოლიტიკაში შესაძლო მოსვლის შესახებ, ასევე არა ნაკლებ ცივი, ცოტა დამცინავი კომენტარები და მომლოდინე პოზიცია შალვა ნათელაშვილის აქციების წინ. უფრო ადრე კი გაღიზიანება სალომე ზურაბიშვილის მიერ ახალი ოპოზიციური მოძრაობის შექმნისა და იპოდრომზე უამრავი ადამიანის თავმოყრის გამო.

თვითონ კი არ ეჩქარებათ: პოლიტიკოსების პიროზაზე ჯერ ისევ ახალგაზრდები არიან და თუ თავიც გადაირჩინეს, ჩანს, მყარად სჯერათ, რომ მათი დროც დადგება. ეს იმედის კოშკი მთლად ქვიშით ნაგები არ არის. მას ამაგრებს თვითონ ხელისუფლების მოქმედება, რომელიც დღეს, XXI საუკუნეში, არანაირ ჩარჩოებში არ თავსდება. ჩვენს დიდ ძიასაც, სემი რომ ქვია, ჩვევად აქვს დროდადრო მოიშოროს ძველი ფავორიტები. ჩვენთვის ჯერ გაუგებარი ამერიკელი დიპლომატიის „სიფაქიზე“ ჩანს, მაგალითად, იმ ცნობილ ფრაზაში, რითაც თავის დროზე პრეზიდენტი ეიზენჰაუერი ნიკარაგუის დიქტატორს ანასტასიოს პირველს ახასიათებდა: კარგად ვიცი — იგი ძაღლიშვილია, მაგრამ ჩვენი ძაღლიშვილიაო. ანასტასიოსის რეჟიმამდე კარგა ბევრი გვიკლია, მაგრამ ლათინური ამერიკის ის სუსტი მოდელიც კი, ანუ პრივილეგირებულთა კასტაზე დაფუძნებული, ველარსად იხეირებს ევროპაში, წარმოიდგინეთ, საქართველოშიც კი. აგერ, უკრაინა აიღეთ, სადაც იუშჩენკოს ტანჯვას ვაშინგტონი მშვიდად უცქერის.

ხელისუფლობის მომლოდინეებს კი ყველაზე ძალიან სოციალური აფეთქება შეუშლის ხელს და თუ არ გარიყავს, ,შეიძლება საკმაო მანძილით დააშოროს აღთქმულ მიზანს — ასეთ დროს ახალი ძალები ძალიან მოულოდნელად იბადებიან.

იმის მიუხედავად, რომ სოციალური აფეთქება, თუკი ეს მოხდა, წესით და რიგით, თითქოს ნათელაშვილის მოედანზე უნდა გაიმართოს, მაგრამ ლეიბორისტთა მამამთავარსაც თვით ასეთ პირობებშიც სათუო პერსპექტივა თუ ექნება. მას, რა თქმა უნდა, საკმაოდ დიდი ელექტორატი ჰყავს, რაც ცალკეულ ოპოზიციურ ძალებსაც კი აღიზიანებს, მაგრამ, როგორც ჩანს, ხალხს სურს, რომ მათი სიტყვა და საქმე უფრო მჭიდრო კავშირში იყოს, ვიდრე ნათელაშვილის დავთარშია. საქმის გარეშე, მხოლოდ თეორიული ოპოზიციონერობა, უტოპიური სოციალიზმის ქადაგებას ჰგავს. ისეთ პირობებში, როცა ხელისუფლება უკვე სოციალური აფეთქების ზღვარზე თამაშობს, ლეიბორისტული შრომის პარტია, ამ ხელსაყრელ ნიადაგზე, სხვა მემარცხენე პარტიების არარსებობის პირობებშიც კი, ვერ ახერხებს სერიოზული კორექტივები შეიტანოს პოლიტიკურ ძალთა დღევანდელ დისბალანსში. მას არასერიოზულსაც კი უწოდებენ და ამით ბევრია ნათქვამი.

არც მისი „ქუჩისმიერი ძმები“ არიან ერთურთის მიმართ სათანამშრომლოდ განწყობილნი „დიდი გზნებით“. ეს, ასე ვთქვათ, ტრადიციული სენია — ყველა თავისთვის, თორემ რევოლუციით მოსულ ხელისუფლებას, რომელიც, როგორც წესი, ყველაფერს ეპატრონება და ყველაფერში მონოპოლისტი ხდება, პოლიტიკური ძალები მხოლოდ ერთიანობით თუ შეიძლება დაუპირისპირდნენ.

ქვეყანაში არსებული უმძიმესი ვითარების მიუხედავად, საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება იღბალს არ უნდა ემდუროდეს. 16-წლიანი კატაკლიზმების წყებამ ხალხის ენერგია გამოფიტა, ოპოზიციური სპექტრი ძალიან მქრქალია, მეოთხე ხელისუფლება, ანუ მასმედია ან „დაჩმორებულია“ ან სუსტი (ტელეკომპანია „იმედს“ ძლივს ითმენენძ, გამოსვლები სოციალურ ნიადაგზე — მცირერიცხოვანი, სპონტანური და იმპულსურია; მთავარი პატრონი, ანუ აშშ-ს ხელისუფლება, ჯერ კიდევ მოწყალე თვალით იყურება... მეტი რაღა უნდა ინატროს ხელისუფლებამ, რომელსაც მუდმივი და დიდი პიარის მიუხედავად, საქმე მაინც ცუდად მისდის?!

მაგრამ ერთი რამ მაინც ნათლად იკვეთება: თუკი 2003 წელს ხელისუფლებაში ახალმოსულებს ნათლად ეტყობოდათ, რომ ბოლშევიკებივით კარგა ხნით აპირებდნენ იქ დავანებას, ახლა მათი ბროლის კოშკი მომავალ საპარლამენტო არჩევნების მიჯნაზე დგას და იქით არა. მანამდე კი, არჩევნებამდე, მთელი ძალისხმევა და რესურსები მისკენ იქნება მიმართული — ეს უეჭველია, თორემ კარგად იციან — სამი თუ ხუთი წლის შემდეგ ვერავის ვერაფერს დააჯერებენ, თუკი, ცხადია, ასე გაგრძელდა. სამწუხაროდ, ხელისუფლებას „ჭუმბური მეტამორფოზის“ არც არაფერი ეტყობა — ყველას ყველა საკითხში კეთა ლეოპოლდის ტონით ელაპარაკება.

არის კიდევ ერთი, ძალიან დიდი, მნიშვნელოვანი ცდება — საზოგადოება. ჩვენს პირობებში იგი, ზოგჯერ, და არცთუ უსაფუძვლოდ, ხელისუფლება ფარას გულისხმობს, რომელსაც საითაც გინდა იქით გარეკავ. გაურეკავთ კიდეც. იმისდა მიუხედავად, რომ ისეთი ინერტული საზოგადოება საქართველოში რომ არის, საოცნებო ნებისმიერი ხელისუფლებისთვის, მთავარი ხიფათი, რაც შეიძლება დაემუქროს მას, მხოლოდ საზოგადოებაში შეიძლება დაიბადოს. ვგულისხმობ, — დღევანდელ, ზემოხსენებულ პირობებში. ასეთ მოძრაობას ვერ შექმნიან ე.წ. საზოგადოებრივი ორგანიზაციები, რადგან სიტყვათა ნათესაობა და თვით თანხვედრაც ყოველთვის ერთი აზრის მატარებელი არ არის: თავის პროგრამებში ჩაკეტილმა და მათ მიმართ ანგარიშვალდებულმა მრავალრიცხოვანმა საზოგადოებრივმა ორგანიზაციებმა ვერა და ვერ მოაბეს თავი საზოგადოებრივი აზრის დომინირებას, მით უფრო, რომ მათი უმრავლესობა სხვადასხვა პოლიტიკური ძალის ირიბი დანამატია, განსაკუთრებით მმართველი ძალისა.

მაგრამ, მზისქვეშეთში მუდმივი არაფერია, მით უმეტეს, დღევანდელ სწრაფადცვალებად დროში. საზოგადოებაში მაინც გროვდება კინეტიკური ენერგია, ვიდრე ხელისუფლებისთვის სახიფათოდ ზღვრულ ან თუნდაც დამაფიქრებელ ნიშნულს მიაღწევს. სოციალური მოტივით გამოწვეულის გარდა, ამ ენერგიის გაჩენის სხვა პირველი ნიშნები თუ ნიშანი უკვე იყო, მაგალითად, „ქართული აკადემიის“ შექმნა, რომლის დეკლარაციასაც მრავალმა ცნობილმა ადამიანმა მოაწერა ხელი. ნიშანდობლივია, რომ თითქმის არც ერთი მათგანი აქტიურ პოლიტიკაში არ გარეულა, საჭირო დროს ქვეყნისთვის მხარდაჭერის გარდა.

ძნელი სათქმელია, მოიყვანს თუ არა პირველი მერცხალი გაზაფხულს, მაგრამ საზოგადოებაში არსებული ვითარების მიზეზი, პირველ ყოვლისა, თვითონ საზოგადოებაა. უბედურია ერი, რომელსაც გმირი სჭირდება — აი, შედარებით ახალი ევროპული სიბრძნე. ჩვენში კი ძალიან ბევრი ფიქრობს, რომ უბელადოდ საქმე არ იქნება. არ ვიცი, რას ფიქრობს ცხვრის ფარა, მაგრამ ყოჩს მიჰყვება ხოლმე.

გიორგი ჩოჩიშვილი

P. S. საზოგადოებაში ახალი იმპულსის გაჩენის მნიშვნელობა ხელისუფლების მყისიერ და მწვავე რეაქციაში გამოიხატა, რომელმაც მაშინვე იგუმანა მისთვის არასასიამოვნო (ანუ მის მიერ არამართულიძ მოვლენის სერიოზულობა. რა თქმა უნდა, „ქართული აკადემიის“ წინააღმდეგ ერთბაშად მიაწყდნენ კალმებსა თუ ტელეეკრანებს ხელისუფლების შტატიანი მეხოტბეები.

გ. ჩ.

ჩვენ

მთავრობა აპირებს საგანგებო ტურისტული ზონების გამოყოფას, სადაც ბინების ქონა იქნება ძვირი და იარსებებს ქონების მაღალი გადასახადი. ამ საკუთრებით მფლობელები უფასოდ ისარგებლებენ მხოლოდ გარკვეული დროის (ვთქვათ, ორი კვირის) განმავლობაში, დანარჩენ დროს კი ეს ბინები იქნება საერთო მენეჯმენტის განკარგვაში და ისე გაქირავდება, რომ ტურისტული ინფრასტრუქტურის ფუნქცია არ დაიკარგოს

◎ დავა

„სამთო ქიმიის“ არაქიმიური თავსატეხი

ფულის დაბანდების ერთ-ერთი ყველაზე სარფიანი სფერო უძრავი ქონება რომ არის, კაპიტალისტური წესით საქმის წარმართვის ეს ქვაკუთხედი ცნება დიდი ხანია საქართველოს ბიზნესმენთათვისაც კარგად ცნობილი პოსტულატი გახლავთ. ამასთან, განვლილი წლების პრაქტიკა გვიჩვენებს, რომ როგორც სახელმწიფოს, ასევე კერძო სექტორის კუთვნილი საკუთრების დაპატრონება- „დათრევა“ ხშირ შემთხვევაში, უფრო მკაცრად რომ არ ვთქვა, არც მთლად კორექტული მეთოდებით ხდება, რისი უამრავი მაგალითიც არსებობს. ერთი ასეთი მაგალითის შესახებ ქვემოთ მოგახსენებთ.

თავის დროზე, ჯერ კიდევ რამდენიმე ათეული წლის წინათ, სახელმწიფო უწყება „სამთო ქიმია“ თავისი წარმატებით სახალხო მეურნეობის ფრონტზე ბევრს ვერაფერს დაიკვეხნიდა, მაგრამ ერთ მშვენიერ დღეს, მნიშვნელოვანი საკადრო და სტრუქტურული ცვლილებების შედეგად, „სამთო ქიმიამ“ აღმასვლა დაიწყო. წარმატებებმა, ცხადია, უწყებას საშუალება მისცა ეზრუნა თანამშრომელთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებაზეც და ამ მიზნით ვაკის რაიონში, თამარაშვილის ქუჩის № 13 ა-ში საცხოვრებელი სახლის მშენებლობაც წამოიწყეს.

პროექტით გათვალისწინებული იყო ორი კორპუსის აშენება, სადაც 200 ოჯახი იზეიმებდა ახალმოსახლეობას, მაგრამ გასული საუკუნის 80-იან წლებში დაწყებული მშენებლობა საქართველოში განვითარებულმა ცნობილმა მოვლენებმა (მშენებლობას საკავშირო ქიმიური მრეწველობის სამინისტრო აფინანსებდაძ ისევე, როგორც ბევრი სხვა რამ ჩვენში, ჯერ შეაფერხა, შემდგომ კი მთლად გააჩერა.

— ამიტომ, მშენებლობა რომ დაგვესრულებინა, იძულებულნი გავხდით ნელ-ნელა დაგვეწყო მშენებარე კორპუსებში ბინების გაყიდვა, რათა მიღებული სახსრებით ისინი როგორმე დაგვესრულებინა, — მითხრა საუბრისას რედაქციაში მოსულმა სს „სამთო ქიმია-2000“-ის გენერალურმა დირექტორმა ნიკოლოზ ცხაკაიამ. — ერთ-ერთი მშენებარე ბინა კი, მოქალაქე ბაბუნაშვილმა იყიდა, რომელმაც, ფული კი შემოიტანა, მაგრამ რომელსაც, იმის გამო, რომ სხვა მყიდველებმა თანხები სრულად ვერ გადაიხადეს და ბინათმშენებლობის დასასრულებლად სახსრები არასაკმარისი აღმოჩნდა, მშენებლობა ვერ დაუსრულდა.

ყოველივე ამის გამო, ბატონმა ბაბუნაშვილმა სს „სამთო ქიმიის“ ბინათმშენებლობის ამხანაგობას მის მიერ ბინის ასაშენებლად შეტანილი ფულის უკან დაბრუნება მოსთხოვა და შესაბამისი განცხადებით სასამართლოს მიმართა. **იმის გამო, რომ ამხანაგობას თავისუფალი ფულადი სახსრები არ ჰქონდა, სასამართლომ დაადგინა, რომ ბინათმშენებლობის ამხანაგობა არის სს „სამთო ქიმია-2000“-ის ვითომდა უფლებამონაცვლე და სწორედ ამ უკანასკნელმა უნდა გადაუხადოს ბატონ ბაბუნაშვილს მის მიერ ბინის ასაშენებლად შეტანილი თანხა.**

ბატონ ცხაკაიას თქმით, სასამართლოს აღნიშნული დადგენილება სრულიად უსაფუძვლო გახლდათ. ამიტომ ის გაასაჩივრეს, მაგრამ, მცდელობის მიუხედავად, სარჩელი არ დააკმაყოფილეს და, საბოლოო ანგარიშით, სს „სამთო ქიმია-2000“-ს დაეკისრა ბატონ ბაბუნაშვილისთვის 32 ათასი ლარის გადახდა.

— ჩვენი მწირი ფინანსური შესაძლებლობიდან გამომდინარე, ბატონ ბაბუნაშვილისთვის მხოლოდ 5 ათასი დოლარის გასტუმრება შევძელით და კიდევ 24 ათასი ლარი დაგვრჩა გადასახდელი, — განაგრძობს ბატონი ცხაკაია. — სწორედ ეს გახდა იმის მიზეზი, რომ ბატონმა ბაბუნაშვილმა კვლავ მიმართა სასამართლოს, რომელმაც იუსტიციის სამინისტროს სააღსრულებო ბიუროს დაავალა სს „სამთო ქიმია-2000“-დან აღნიშნული თანხის ამოღება.

ამ დადგენილების აღსრულება სასამართლოს აღმასრულებელს ნანა წურწუმიას დაევალა, რომელმაც „სამთო ქიმია-2000“-ის უძრავ ქონებას (კერძოდ, ოფისის შენობის მე-3 სართულსძ ყადაღა დაადო და აუქციონზე გასაყიდად გაიტანა. მანამდე კი მან იქ ექსპერტი ა. ჭიპაშვილი მოავლინა, რომელიც საზოგადოების ხელმძღვანელობიდან არავის დალაპარაკებია, არავინ არ დაისწრო, არავის არ შეეკითხა (!ძ და ერთპიროვნულად დაასკვნა, რომ სს „სამთო ქიმია-2000“-ის კუთვნილებაშია 1069 კვადრატული მეტრი ფართობი, რომლის საბაზრო ფასია 768 ათასი ლარი.

აქვე იმასაც მოგახსენებთ, რომ ჩვენი კუთვნილი ფართობის აზომვის ამ მონაცემებს არ ვენდე და იგივე პროცედურის ჩატარება ჩვენს მარკშეიდერს დავავალე. აღმოჩნდა, რომ ჩვენი კუთვნილი ფართობი არა 1069, არამედ 1600 კვადრატული მეტრია. თუმცა, არც ეს ვიკმარე და ახლა დამოუკიდებელ ექსპერტებს მოვუხმე, რომელთა მონაცემები, ფაქტობრივად, დაემთხვა ჩვენი სპეციალისტის აზომვების შედეგებს.

ყოველივე ამის შედეგი კი ის იყო, რომ „სამთო ქიმია-2000“-ის კუთვნილი ფართობი, ფაქტობრივად, მთელი მესამე სართული გაიყიდა დ. დათუკიშვილზე... 33 ათას ლარად (??!ძ, თუმცა, საზოგადოებამ მაშინვე სარჩელი შეიტანა სასამართლოში, რომელმაც მისი კუთვნილი ფართის გასხვისების პროცესი შეაჩერა და საჯარო რეესტრის სამსახურს დაავალა, რომ სხვა პირზე გადაფორმების პროცედურა არ მოეხდინა.

ეს საქმე მაშინდელმა ვაკე-საბურთალოს სასამართლომ განიხილა.

— ამასთან დაკავშირებით ჩვენ, ცხადია, ყველა საჭირო საბუთი წარვუდგინეთ სასამართლოს, მაგრამ ერთი საგულისხმო ფაქტი მინდა აღვნიშნო, — ამბობს ბატონი ცხაკაია. — ექსპერტ ა. ჭიპაშვილის უპასუხისმგებლობის და სასამართლო აღმასრულებლის ნანა წურწუმიას არასერიოზული (რბილად რომ ვთქვათძ დამოკიდებულების გამო გაყიდულ ფართზე განთავსებული ასევე შპს „ალბიონი“, რომელსაც თავისი კუთვნილი რამდენიმე ოთახი უკავია და ისიც... ჩვენთან ერთად გაუყიდეს (?!ძ.

ბატონი ნიკოლოზ ცხაკაია ასევე აცხადებს, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მოსამართლე ნათია გუჯაბიძე, რომელსაც აშკარად მიკერძოებით მიყავს სასამართლო და ნათლად ჩანს, რომ მასზე ზეწოლა ხორციელდება, რაზეც, ჯერ ერთი, სასამართლო პროცესის გაჭიანურება მიანიშნებს, მეორეც კი ის, რომ რამდენიმე სხდომის შემდგომ მან გამოიტანა დადგენილება, რომლის მიხედვითაც თურმე „ალბიონის“ მიერ დაკავებული ფართობი „ალბიონს“ არ ეკუთვნის იმ მოტივით, რომ ის საჯარო რეესტრში გატარებული არ არის(?!ძ. არადა, ეს ქონება მას აქციების გაყოფის შედეგად ერგო, რასაც სასამართლოს სხდომის მასალები მოწმობს, რომლებიც საზოგადოების თავკაცს ხელთ აქვს. არადა, საჯარო რეესტრში არც სს „სამთო ქიმია-2000“-ია დაფიქსირებული...

თუ ლოგიკას მივყვებით, მაშინ ისე გამოდის, რომ არც დ. დათუკიშვილზე გაყიდული ფართობია „სამთო ქიმია — 2000“-ის კუთვნილება...

ამ შემთხვევაში, ვფიქრობ, კომენტარი სრულიად ზედმეტია.

ამავე დროს, თუკი მთელი სართული 768 ათასად არის შეფასებული, მაშინ 24 ათასად ბატონ დ. დათუკიშვილს, უკეთეს შემთხვევაში, მხოლოდ ერთი, ან ორი ოთახი თუ ერგებოდა.

ალბათ მსოფლიო იურიდიულ პრაქტიკაში ძნელად მოიძებნება მაგალითი, როდესაც აღნიშნული შედარებით მცირე თანხის (24 ათასის) სანაცვლოდ გასხვისდეს თითქმის მილიონიანი ქონება და ერთი კაცის გასამდიდრებლად დაზარალდეს 233 ოჯახი. ეს თავისთავად გარკვეულ ეჭვებს ბადებს.

კომენტარს არც ამ შემთხვევაში გავაკეთებ.

აქვე იმასაც აღვნიშნავთ, რომ ქალბატონ ნ. წურწუმიას მიუკერძოებლობაში ბატონ ნიკოლოზ ცხაკაიას ეჭვი იმის გამოც შეაქვს, რომ აღნიშნული დადგენილების გამოტანიდან რამდენიმე დღეში იგი ქრთამის აღების გამო დააკავეს, გაასამართლეს და ოთხი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს, თუმცა შემდგომ სასჯელი პირობითად შეუფარდეს.

— ამის მერე, გარკვეული ხნის შემდეგ, ბატონი დათუკიშვილი ჩვენთან წინადადებით მოვიდა — ეს სართული არ მინდა, ბატონებო, ოღონდ ჩემი კუთვნილი თანხა დამიბრუნეთო, — ამბობს ბატონი ცხაკაია. — ჩვენ დავთანხმდით ამ წინადადებას, მაგრამ მერე ბატონმა დათუკიშვილმა გადაიფიქრა და საჯარო რეესტრიდან ამონაწერი აიღო, თითქოს ეს სართული მას ეკუთვნის. არადა, ეს უკანონობაა, ვინაიდან ქონებას ყადაღა ადევს. ახლა ყველა საბუთი პროკურატურაშია წარდგენილი, რომელიც საქმეს იძიებს.

საგანგებოდ მინდა გითხრათ, რომ არაერთხელ მივმართეთ მოსამართლეს, რათა სამართლიანი გადაწყვეტილება მიეღო, ვინაიდან სს „სამთო ქიმია-2000“-ს 233 აქციონერი ჰყავს, რომელთაც ოჯახები ჰყავთ სარჩენი და მათი ულუკმაპუროდ დატოვება უდიდესი ცოდვაა, მაგრამ, სამწუხაროდ, მან ყური არ გვათხოვა. ახლა კი საქმეს სააპელაციო სასამართლო განიხილავს და ვნახოთ, რა შედეგები მოჰყვება ამას, — ამით დაამთავრა ჩვენთან საუბარი ბატონმა ნიკოლოზ ცხაკაიამ.

მართლაც, ვნახოთ!

ოთარ ტურაბელიძე

◎ საკურორტო ზონა

უფასოდ — მხოლოდ ორ კვირას

საქართველო თანდათან კავკასიაში სამთო-სათხილამურო ტურიზმისა და სპორტის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ქვეყნად უნდა იქცეს, — ასეთია მიხეილ სააკაშვილის სამთო-სათხილამურო კურორტების განვითარების საპრეზიდენტო პროგრამის უმთავრესი მიზანი. პროგრამის მიმდინარეობისა და უახლოესი გეგმების შესახებ ინფორმაცია მასმედიის წარმომადგენლებს საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრმა გიორგი არველაძემ მიაწოდა.

მან, კერძოდ, განაცხადა, რომ ამჟამად მიმდინარეობს საქართველოს სამთო-სათხილამურო ინფრასტრუქტურის საფუძვლიანი განახლება-გაუმჯობესება. ცნობილ კურორტ გუდაურში დაგეგმილია ადრე არსებული ოთხი საბაგირო ხაზის აღდგენა და ერთი ახლის აგება, ასევე თოვლის მანქანების შემოტანა, სათხილამურო და სხვა ტრასების მოვლა-მოწყობა. დიდი გეგმებია განსახორციელებელი ბაკურიანშიც, სადაც, უწინარესად, კურორტის სრულფასოვნად ფუნქციონირებისთვის საჭირო ტექნიკას შეიძენენ.

— აღსანიშნავია, რომ სახელმწიფო უწყებებთან ერთად პროგრამაში აქტიურადაა ჩართული კერძო ბიზნესიც და ეს ერთიანი ძალისხმევა პროექტის განხორციელების კარგ წინაპირობას ჰქმნის, — განაცხადა გიორგი არველაძემ. — გარდა ზემოთქმულისა, არქიტექტორები და მშენებლები აქტიურად მუშაობენ ჩვენი ორი ყველაზე ცნობილი სამთო-სათხილამურო კურორტის — გუდაურისა და ბაკურიანის — განაშენიანების გეგმებსა და მშენებლობის წესების დადგენაზე.

მინისტრმა აგრეთვე დამსწრეთა ყურადღება გაამახვილა ზოგადად საკურორტო ზონებში მშენებლობის ზოგიერთ თავისებურებებზე.

— **საკურორტო ზონებში დეველოპერული კომპანიები ცდილობენ ახლად აგებულ შენობებში ფართობები ბინებად გაყიდონ და, შესაბამისად, შემოსავალიც მალევე მიიღონ,** — განაცხადა მინისტრმა. — **მაგრამ, მინდა გითხრათ, რომ ქაოტურ მშენებლობას აღარ დავუშვებთ, ვინაიდან იგი ჩვენ პოლიტიკას ეწინააღმდეგება, რომლის მიზანია ზოგადად საკურორტო ზონებში ტურისტული ინფრასტრუქტურის განვითარება. ამიტომაც მთავრობა აპირებს საგანგებო ტურისტული ზონების გამოყოფას, სადაც ბინების ქონა იქნება ძვირი და იარსებებს ქონების მაღალი გადასახადი. ამ საკუთრებით მფლობელები უფასოდ ისარგებლებენ მხოლოდ გარკვეული დროის (ვთქვათ, ორი კვირის) განმავლობაში, დანარჩენ დროს კი ეს ბინები იქნება საერთო მენეჯმენტის განკარგვაში და ისე გაქირავდება, რომ ტურისტული ინფრასტრუქტურის ფუნქცია არ დაიკარგოს,** — თქვა გიორგი არველაძემ და დასძინა: — **ხაზი მინდა გავუსვა იმ გარემოებას, რომ ეს შეეხება მხოლოდ განაშენიანების გეგმაში შესულ საკურორტო ზონებს და არა ადგილობრივ მოსახლეობას.** იმედი მაქვს, რომ საქართველოსთვის ტურიზმი ახლო მომავალში ეკონომიკის ერთ-ერთი წამყვანი დარგი გახდება.

ბრიფინგზე ასევე აღინიშნა, რომ საპრეზიდენტო პროგრამის შესაბამისად, ახალი კურორტები მალე გაშენდება რაჭაში (შაორის ტბაზეძ, უკვე ჩატარებული სათანადო კვლევების საფუძველზე — სამთო-სათხილამურო კომპლექსი კისოფელ ლახამში ზემო აფხაზეთისა და სვანეთის საზღვარზე. ამავე დროს, ამჟამად აქტიურად მიმდინარეობს ახალი საკურორტო ზონების დადგენა და მათი სათანადო ექსპერტიზა, ზოგადად ქვეყანაში ტურიზმის განვითარების კომპლექსური გეგმების შემუშავება და ახალი ინვესტიციების მოზიდვაზე მუშაობა.

გივი კანდელაკი

მამული

● საერთოდ კი, ნებისმიერი ქვეყანა, მით უმეტეს ისეთი მცირე, როგორიც საქართველოა, უნდა ცდილობდეს სასარგებლო ურთიერთობა ჰქონდეს ისეთ ძლიერ და დიდ მეზობელთან, როგორიც ჩვენთვის რუსეთია

◎ ენერგეტიკული უსაფრთხოება

როგორ გამოვიყენოთ სტრატეგიული პოტენციალი?

საქართველოს „ნატოს მომავალი“ თანდათანობით სულ უფრო რეალურ კონტურებს იძენს. ამას თუნდაც საქართველოს პრეზიდენტის მიხეილ სააკაშვილის ლონდონში ცოტა ხნის წინანდელი ვიზიტი და მისი მსვლელობისას ინგლისის პრემიერ-მინისტრის ტონი ბლერის მიერ გაკეთებული განცხადებები მოწმობს.

ამავე დროს, ადრე გამოთქმული მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ ნატოს თავდაცვითი ფუნქცია უნდა გაფართოვდეს და ალიანსის ბლოკის წევრი ქვეყნების ენერგეტიკული უსაფრთხოება უნდა დაეკისროს, ახლა კიდევ უფრო მეტად აქტუალური გახდა. **საქართველოს ნატოში გაწევრიანება იმას ნიშნავს, რომ ქვეყნის ენერგეტიკული უსაფრთხოების გარანტი სწორედ ის გახდება,** თუმცა ამჟამად გაცილებით უფრო საგულისხმოა ის გარემოება, რომ თავისთავად საქართველოს როლიც ნატოსთვის საკმაოდ მნიშვნელოვნად გაიზრდება, ვინაიდან, როცა საქმე ენერგეტიკულ უსაფრთხოებას ეხება, ის, უწინარესად, ენერგეტიკულ წყაროებსა და მათი ტრანსპორტირების ალტერნატიულ გზებს ეხება. **თუკი საქართველოს რუსეთიდან ენერგოშემცველების ტრანსპორტირების დერეფნად განვიხილავთ, მაშინ იგი ნატოსთვის ენერგეტიკული უსაფრთხოების უზრუნველყოფის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან რგოლად წარმოგვიდგება, რაც ქვეყანას კარგ პერსპექტივას უსახავს ალიანსის სრულფასოვან წევრად ჩამოყალიბებაში.**

თუმცა კითხვას, თუ რამდენად შეუწყობს ხელს ჩრდილოატლანტიკურ ალიასში გაწევრება ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას, მკაფიო პასუხი საზოგადოებრიობამ — ჯერჯერობით მაინც — ვერავისგან მოისმინა. თანაც გასათვალისწინებელია ისიც, რომ ნატოს ქვეყნებში მსგავსი პრეცედენტი ჯერ არ დაფიქსირებულა.

ახლა მთავარი ის არის, რომ „წყალს ბავშვი არ გადავაყოლოთ“ და ნატოში შესვლის სანაცვლოდ ჩვენი მიწა-წყლის მნიშვნელოვანი ნაწილი არ დავკარგოთ, რომელიც ბოლო, ერთი საუკუნის მანძილზე ისედაც ბლომად მოგვტაცეს. ამ კონტექსტში მეტად მნიშვნელოვანია საქართველო-რუსეთის ურთიერთობების მაქსიმალურად მოწესრიგება, რათა ის ნატოში ინტეგრირების ხელშემშლელ ფაქტორად არ იქცეს.

საერთოდ კი, ნებისმიერი ქვეყანა, მით უმეტეს ისეთი მცირე, როგორიც საქართველოა, უნდა ცდილობდეს სასარგებლო ურთიერთობა ჰქონდეს ისეთ ძლიერ და დიდ მეზობელთან, როგორიც ჩვენთვის რუსეთია. ამის თვალნათელი მაგალითები კი რეგიონში თურქეთი და აზერბაიჯანია, რომლებიც რუსეთთან ინტენსიურად თანამშრომლობენ მათ შორის ენერგეტიკისა და ენერგეტიკული უსაფრთხოების საკითხებში. თან ნურც ის დაგვავიწყდება, რომ თურქეთი ამავე დროს ნატოს სტრატეგიული პარტნიორიც გახლავთ.

ოთარ ტურაბელიძე

◎ სატკივარი

ჩაი ჩვენი, ქართული, კი გადაგვარჩენდა, მაგრამ...

თავადვე რომ არ გვემტრო საკუთარი თავისთვის და ახლაც არ ვმტრობდეთ, უკეთ ვიცხოვრებდით

იმ დღეს ჩაი მომინდა. მოგეხსენებათ, ახლა ყავაა მოდაში, მაგრამ ჩაი ბევრად უფრო სასარგებლოაო, ამოვიკითხე რომელიღაც გაზეთში. ჰოდა, რომ მოვითხოვე, მეუღლემ წითელ-ყვითელ ფერებით გადაბრდღვიალებული ყუთი გადმოიღო განჯინიდან, გახსნა და ძაფზე ჩამოკონწიალებული სიფრიფანა პარკში გახვეული რაღაც ფხვნილი ჩამიდო ადუღებულწყლიან ფინჯანში.

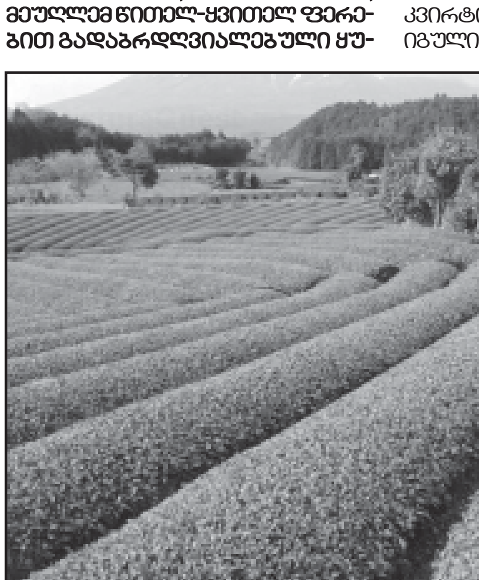

ეს რა არის, ჩვენებური რად არ იყიდე-მეთქი, რომ გავიკვირვე, იმანაც — რაღა დროს ქართული ჩაია, აგერ უცხოური და თანაც ძვირადღირებული იგემეო.

ისე კაი დაემართოს იმის შემომტანს, მას რომ გემო და არომატი ჰქონდა. ფერი კი, იცოცხლეთ, გამოუშვა და მერე როგორი.

ჩემი ბავშვობა გამახსენდა. ომი რომ მძვინვარებდა, იმხანად სამამულო ომად შერაცხული, მერე „სასხვისოდ“, თუმცა ასეულ ათასობით ჩვენი მამა-პაპა კი შეეწირა. ჰოდა, ერთ გაზაფხულზე მოსწავლეები სკოლიდან აგვხვეტეს და ჩაის პლანტაციაში წაგვასხეს, ჩვენს ჯარისკაცებს ჩაი სჭირდებათო. ვერ გეტყვით, ფრონტზე ჩაის ასმევდნენ თუ არა, მაგრამ სახელმწიფოს ნამდვილად შემოაკლდა. ჩვენც, დუყს რომ ექახდნენ, კვირტი და ციცქნა ფოთოლი-თაიგული გვაკრეფინეს. მერე თბილი, ფუმფულა პურები ჩამოგვირიგეს. მას შემდეგ ხშირად დავყავდით, რადგან სოფლის ქალები საოჯახო სამამაკაცო-სადიასახლისო საქმეებს ვერ აუდიოდნენ.

იქ მოკრეფილ ჩაის ვხმარობდით ოჯახშიც. დედაჩემი და თითქმის ყველა საგულდაგულოდ შერჩეულ თაველებს კრეფდა, ხელისგულებით დასრესდა, მერე გაზეთზე თხლად მოფენდა და მზეზე მიაფიცხებდა. ხომ კუსტარული იყო, ისეთი არომატი და გემო ჰქონდა, პირდაპირ სიცოცხლის ელექსირს ვსვამდით. ჩვენი მზისა და მიწის ნაჟური სულ გამორჩეულია და პირში ახლაც მაქვს მისი გემო.

მერე, არცთუ მთლად ახლახან, დამოუკიდებლობა რომ მოვიპოვეთ, ქვეყნის შინაურმა მტრებმა დაგვცინეს, ოღონდ რუსული ჩექმებისაგან განვთავისუფლდეთ და ჩვენი ჩაი და ბორჯომი შეგვინახავს, რომ გაიძახოდითო, აბა, გარჩინოთ აწიო...

მერედა, სადღაა ჩვენებური ჩაი! ისიც ხომ იმ ვიგინდარებმა შეგნებულად გაანადგურეს, წაგვართვეს. არადა, მარტო ჩემი ერთი ციცქნა სოფლის, ისიც სხვა რამისთვის გამოუსადეგარი მიწის 20-25 პროცენტი თუ ეჭირა ჩაის პლანტაციებს, მაგრამ იმაზე მეტი შემოსავალი მოჰქონდა, რაც დანარჩენ კულტურებს, მეცხოველეობასა და მეხილეობას. დღესაც რომ უკაცოდ დარჩენილ ადგილ-მამულებსა და მოლაღანე ეზოებში კოპწია სახლები დგას, ეს, უპირველეს ყოვლისა, იმ ჩემი ბავშვობისდროინდელი ჩაის მოსავლის წყალობაა.

მახსოვს, შუა აზიის რესპუბლიკებიდან (იმხანად ასე ერქვაძ იხვეწებოდნენ, შეფუთვას და დაფასოებას თუ ვერ ასწრებთ, ხის ყუთებში ეგრევე ჩაყარეთ და გამოგვიგზავნეთ, ფულსაც წინასწარ გადაგიხდითო. და განა მარტო იქ?!

1989 წელს მე და ჩემი ორიოდე მეგობარი გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში, ქალაქ დიუსელდორფში ვიყავით. თავისუფალ დროს მაღაზიებს დავათვალიერეთ. საბჭოელთათვის ისინი საგამოფენო დარბაზი უფრო იყო და უცებ ერთმა ჯარისკაცის მამასავით წაუღილინა გაოცებისაგან, აქ რამ მოგიყვანა შე დალოცვილოო. მეც სახტად დავრჩი, თაროზე ქართულ ჩაის რომ ვკიდე თვალი. მერე თარჯიმანს გავუჩინე საქმე, არ მოვეშვი, სანამ ძირისძირობამდე არ გამოვაკითხვინე. გამყიდველმა ქალიშვილმაც, დიახ, ქართულ ჩაის კი ვიღებთ, მაგრამ ძალზე ცოტას, დეფიციტია, თუმცა მოთხოვნილება საკმაოდ დიდიაო.

გერმანელებს რომ მოეწონებათ, ესე იგი, მართლა გვქონია საამაყოდ საქმე, მაგრამ...

მერე სხვა კაპიტალისტურ ქვეყნებში, კერძოდ ინგლისშიც აღმოვაჩინე ჩვენებური მადლიანი შავი ბაიხი და ამან კიდევ უფრო გამაამაყა.

ვიგინდარები კი დაგვცინოდნენ და ქართველთა ავისმსურველი ზოგ-ზოგები დღესაც ნიშნისმოგებით წაისისინებენ, რის ჩაი და რა ბორჯომიო.

არადა ჩემს რაიონში ათობით ჩაის ფაბრიკა რომ იყო, ჩაის ლამაზ პლანტაციებში რომ ჩამწკრივდებოდნენ ქალები!..

ისე, საქართველოში ჩაის კულტურა რომ შემოიტანეს, ჯერ კიდევ მეფის რუსეთის დროს, იმპერატორ ნიკოლოზ მეორეს შეუცხადებია თურმე, ქართველი ქალები ასეთი მძიმე საქმისთვის როგორ გავიმეტოთო. ახლა კი ვხედავთ, ყველაზე მძიმე უმუშევრობა და უსასოობა ყოფილა ქართველისთვის და, ნეტავ იყოს გასაქანი, თორემ ახლაც ძველებურად ჩადგებოდნენ ჩაის ბუჩქებში.

ჩაის მწვანედ მოლაღანე პლანტაციები, მართლაც თვალწარმტაცი სანახავი რომ იყო, ახლა ტყეებად იქცა და შიგ ტურა-მელები დათარეშობენ. ჩემი თანასოფლელები ელიავას ბაზრობაზე კარვებსა და ჯიხურებში ათენ-აღამებენ, მათ სასახლეებში კი თაგვები და ქარები სახლობს. განა ასე არ აიხვეტა დასავლეთ საქართველო, ზოგიც სამუდამოდ უცხოეთში არ გადაიკარგა?!

სხვათა შორის, ჩემს სოფელ ჯოლევს, მარტვილის რაიონში, ჩრდილო-დასავლეთით გორები აკრავს. მათ ფერდობებზე ოდესღაც ტუნგის ტყეები დაურგავთ. შემოდგომით მისი ნაყოფი ხიდან თავისით ცვიოდა და ბავშვები მათ მოსაგროვებლადაც დავყავდით. ტუნგის კაკალი იშვიათი მასალაა გემის შესაღები ზეთისთვის. ტუნგის ხეს კი არც თოხნა სჭირდება და არც შეწამვლა. ოსის არ იყოს, დაასხი და დალიეო, ტუნგიც მოკრიფე და გაგზავნე, ფულს კი საკმარისად გადაგიხდიან. ეს საოცარი ხეც დასავლეთში, სხვა რამეებისათვის გამოუყენებელ ადგილებში ხარობს.

აი, ახლა, როცა ხალხი საკუთარმა მიამიტობამ და გაუმაძღარმა მთავრობამ დალუპა, მავანნი ნიშნს გვიგებენ, აკი ჩაი და ბორჯომი შეგვინახავსო!

არადა, სხვაც ხომ ბევრი გვქონდა, რომ არ გაეჩანაგებინათ, ჯართად არ დაეჭრათ და ერთეულებს არ მოეთბოთ ხელი. ფაბრიკა-ქარხნები თავს ხომ გადაგვდიოდა, ვიშრომებდით, ვითავცემებდით, საკუთარი შრომით შექმნილს ვიმყოფინებდით. შევარდნაძეს მეჯართეებისათვის რომ არ მიეგდო, მარტო რუსთავი ნახევარ საქართველოს უპატრონებდა.

ჩვენი ქვეყნის ამღორძინებელ ეკონომიკის მამა-გამყიდველ ზენდუქიძეს ერთი არ გახსენებია, ჩაი რომ არის ამ ქვეყნად, თორემ...

ასე რომ არ იყოს, საკუთარი ჩაის გემო ჩვენც არ დაგვავიწყდებოდა და ქვეყნის ბიუჯეტსაც სარფიანად წაადგებოდა.

არადა, როგორ მომნატრებია ჩვენებური ჩაი — სიცოცხლის ელექსირი.

გივი ჯახუა

◎ ინფორმაცია

ებრძვიან ბირთვულ ტერორიზმს

საქართველო ბირთვულ ტერორიზმთან ბრძოლის ინიციატივას შეუერთდა.

გუშინ საგარეო საქმეთა სამინისტროში ქართულმა მხარემ ამ ინიციატივასთან შეერთების შესახებ აშშ-ს და რუსეთის ფედერაციის დიპლომატიური მისიების წარმომადგენლებს ნოტები გადასცა.

როგორც საქართველოში აშშ-ის ელჩის მოადგილემ მარკ პერიმ განაცხადა, საქართველოს დიდი როლი ეკისრება ბირთვული ნივთიერებების უკანონოდ გადაადგილების ალკვეთის თვალსაზრისით.

მისივე თქმით, ამავე მოსაზრებას ეხმიანება 2 თებერვალს აშშ-სა და საქართველოს შორის გაფორმებული ხელშეკრულებაც, რომელიც ბირთვულ ტერორიზმთან ბრძოლის თვალსაზრისით საქართველოსთვის ტექნიკურ დახმარებას ითვალისწინებს.

მარკ პერის თქმით, ამერიკასა და რუსეთს შორის მრავალ სფეროში არსებობს თანამშრომლობა. ბირთვულ ტერორიზმთან ბრძოლის ინიციატივის ჩამოყალიბებაც ამის დასტურია. აღნიშნულ ინიციატივას 2006 წლის 15 ივლისს სანქტ-პეტერბურგში, აშშ და რუსეთის პრეზიდენტებმა ჩაუყარეს საფუძველი.

როგორც საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს უსაფრთხოების პოლიტიკისა და ევროატლანტიკური ინტეგრაციის დეპარტამენტის დირექტორმა ალეკო მაისურაძემ განაცხადა, ამ ინიციატივასთან მიერთება საქართველოსთვის რაიმე დამატებით ვალდებულებებს არ ითვალისწინებს, საქართველომ უნდა უზრუნველყოს ამ ტერიტორიაზე არსებული ობიექტების დაცვის გაძლიერება.

ინტერპრესნიუსი

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

კვირაძალი

მინიატიურები 1914, 15,16 წლებითაა დათარიღებული, როცა ნიკოლო მიწიშვილი სრულიად ახალგაზრდა, 18-19 წლისაა, მაგრამ ამ პერიოდში ქართულ მწერლობაში, ლიტერატურულ პარნასზე ახალი ღირებულებები მკვიდრდება. 1915 წელს არსდება „ცისფერყანწელთა“ ორდენი, სადაც ერთი ცამეტთაგანი — ნიკოლო მიწიშვილიცაა

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანართი №99

დაბრუნებული მემკვიდრეობა

„წინააღმდეგობაში ჩავარდნილია ჩემი გული...“

ლიტერატურის ისტორიის გაკვეთილების მიხედვით პოეტები მუდმივ შეუსაბამობაში არიან საკუთარ ეპოქასთან, ხოლო ამ წინააღმდეგობათა ანალიზსა და მიზეზეთა მიზეზის დადგენას შემდგომი ეპოქები ცდილობენ.

„როგორც პოეტი, მე შეიძლება დავრჩე წარსულში, მაგრამ მოქმედებების გამბედაობისა და სიცოცხლის ლოლიკამ გამათანასწორა თანამედროვეობასთან (ნიკო მიწიშვილიძ.

ეს მრავალმხრივ დაშიფრული აზრი, ზოგადად მწერლის მაღალ მისიასაც გამოხატავს, ანუ იმას, რომ პოეტი მუდამ ზედროულ სინამდვილეში ცხოვრობს, რაც წარსულის, აწმყოს და მომავლის განუყოფელ მთლიანობას ნიშნავს.

წარსულის ისტერიული უარყოფა რევოლუციების (სისხლიანის თუ უსისხლოსძ თანამდევი მოვლენაა, როცა აუცილებელია და დეკლარირებულად, ხმამაღლა ნათქვამია, რომ უნდა შეიცვალოს ძველი „რაღაც ახლის“ და „ახალგაზრდულის“ ჩანაცვლების წესით.

ყველა დროის რევოლუციების ბარიკადებზე წავიდნენ მათთვის მიუღებელი იდეოლოგიის ლიტერატურას, პარალელურად კი ახალბედა პოეტებსა და მწერლებს, ეგზალტირებულებს ცვლილებათა პათოსით, ტრიბუნებთან აყენებდნენ და ისინიც „ახალი დროის“ გმირებზე ხატოვნად საუბრობდნენ.

რევოლუციების დროს ხურავდნენ ბიბლიოთეკებს, წიგნთსაცავებს, ებრძოდნენ წარსულის ღირებულებებს, ებრძოდნენ წინაპართა გამოცდილებას...

ყველაზე დიდი სირთულეები კი დაიწყება მაშინ, როცა დანგრეული წარსული და დასანგრევად განწირული თანამედროვეობა შეხვდება ერთმანეთს.

„შეიძლება მომავალში ორი პარალელი შეერთდეს. მე არ ვიცი. ვიცი მხოლოდ, რომ ამ წინააღმდეგობებში ჩავარდნილია მთელი ჩემი ცხოვრება და პოეტისთვის ეს წინააღმდეგობა ხშირად თავდება კატასტროფით...“ — წინასწარმეტყველური ლოგიკით წერდა სრულიად ახალგაზრდა მწერალი ნიკოლო მიწიშვილი უცხოეთში, სტამბულში, სადაც „შავ ზღვას გადაღმა“ ეგულებოდა საქართველო... „ადგილი, სადაც სტიროდნენ ქართველები ისტორიულად და გაჰყურებდნენ პონტოს — დიოსკურიამდე. ამხელა მანძილი და ამდენი ხანი. ეს კმარა იმისათვის, რომ ითქვას ყველაფერი. იწყება ახალი და უჩვეულო. ამ ჩვენების წინაშე უნდა აღიმართოს წარსული, გადაიფეროს სახეები. დალაგდეს დღეები დაცვენილი...“

* * *

ნიკოლო მიწიშვილის მცირე პროზა, კრებული — „სამარადისო ზღაპარი“ გამომცემლობა „ინტელექტის“ მორიგი ინტელექტუალური გამოცემაა და, როგორც ყოველთვის, განსაკუთრებული გემოვნებით არის გაფორმებული. გარეკანის დიზაინი, რომელშიც გამოყენებულია დავით კაკაბაძის „პეიზაჟი“, ილია ხელაიას ეკუთვნის. კრებულის შემდგენელი და წინასიტყვაობის ავტორი მაია ჯალიაშვილი გახლავთ, რაც ტექსტებში პროფესიონალი ლიტერატორის ტექსტუალურ და ქვეტექსტუალურ კვალს განაპირობებს და რაც სათანადო დონის გარანტიებზე თავიდანვე მოწმობს.

წინასიტყვაობაში, სერიოზული გამოკვლევის სახით, მოცემულია მცირე პროზის, კერძოდ, მინიატიურის ჟანრობრივი თავისებურებანი და ნიკოლო მიწაშვილის შემოქმედების ორიგინალობის, დროში გამძლეობის მთავარი ნიშნები.

„თუ თვალს გადავავლებთ მინიატიურის ჟანრობრივ თავისებურებებს, შევნიშნავთ, რომ ის ძალიან წააგავს ლექსს თავისი ლირიზმითა და ესსეს, განსჯის სუბიექტებით. მიუხედავად მცირე ფორმისა, ეს არის თავისებური პრიზმა, რომელშიც მთელი სამყარო შეიძლება გადატყდეს... ნიკოლო მიწიშვილის მინიატიურებისთვისაც დამახასიათებელია ცხოვრების რომელიმე ფრაგმენტზე ყურადღების გამახვილება და ზედმიწევნით დეტალურად ამოწერა, თუმცა აქცენტი ამ ფრაგმენტის ფსიქოლოგიურ — ფილოსოფიურ აღქმაზეა გადატანილი. მთავარია განწყობილება, შთაბეჭდილება, რომელსაც სიცოცხლის ცალკეული წუთები ტოვებენ... (მაია ჯალიაშვილი)

მინიატიურაში „საით მივდივართ“ ნიკოლო მიწიშვილი კაცობრიობის „ყოფნა-არყოფნის“ მარადიულ კითხვას სვამს, რომელიც თავისთავად, ალბათ, კაცობრიობისავე აღსასრულამდე პასუხგაუცემლად დარჩება.

„საიდან მოვდივართ? ვინა ვართ? საით მივდივართ?“... პირდაპირ, სულ ერთი მხარისაკენ მივცურავდით...

— საით მივდივართ?!

— არ ვიცით!

— დანიზოსის მახლობლად უნდა ვიყვეთ!

— ვერაფერს ვერ ვამჩნევთ...

და ისევ მივცურავდით...

....

— დაიცადეთ, დავისვენოთ!

— ჩქარა, ჩქარა, ქარი მატულობს...

თავი მოვიყარეთ, ცოტას ვისვენებთ. ქარმა სულ უფრო მოიცა ძალი, ტალღები იზრდებიან, ჩვენ ისევ მივდივართ... ისევ მივცურავთ... ირგვლივ ბნელა, სქელი და მძიმე წყვდიადი გვფარავს ჩვენ...

წყვდიადს ვტოვებთ და წყვდიადში ვეხვევით...“

* * *

მინიატიურები 1914, 15,16 წლებითაა დათარიღებული, როცა ნიკოლო მიწიშვილი სრულიად ახალგაზრდა, 18-19 წლისაა, მაგრამ ამ პერიოდში ქართულ მწერლობაში, ლიტერატურულ პარნასზე ახალი ღირებულებები მკვიდრდება. 1915 წელს არსდება „ცისფერყანწელთა“ ორდენი, სადაც ერთი ცამეტთაგანი — ნიკოლო მიწიშვილიცაა. 1916 წელს გამოსული ჟურნალი „ცისფერი ყანწები“ საეტაპო მნიშვნელობას იძენს... „ყოველი დღე დამძიმებული იყო ახალი შთაბეჭდილებებით...“ — წერდა ვალერიან გაფრინდაშვილი.

კრებულის „სამარადისო ზღაპრის“ ტექსტები იმ განუმეორებელი ეპოქის შარმს აფასებს და იმავე გავლენებითაა აღბეჭდილი, რომელიც ქართული ლიტერატურული მოდერნის სახეს აყალიბებდა: ფრანგული სიმბოლიზმი, რუსული სიმბოლიზმი, უაილდეს ინგლისური ესტეთიზმი... მაგრამ „იზმების“ რადიკალური ბუნებისგან განსხვავებით, მშობლიური მწერლობის ტრადიციებს ეყრდნობოდა როგორც „სამარადისო“ ფასეულობას.

ცისფერყანწელთა ცნობილი თეზა: „პოეტმა უნდა გააზღაპროს თავისი ავტობიოგრაფია“ ნიკოლო მიწიშვილთან ამგვარად გამოიყურება:

„ალბათ, პოეზიაც და ბიოგრაფიაც... (პოეზიაში, ალბათ, მთელი შემოქმედებაა ნაგულისხმევიძ, ხოლო მისი „დაკარგული ბიოგრაფია“ ეპოქის ყველაზე უმძიმეს რეალიებთანაა დაკავშირებული“.

ვფიქრობთ, აქ მწერლის დაძაბული ფიქრი არა მომავლის შესაძლო სურათს, არამედ უსახო მომავლისადმი დამოკიდებულებას შიშნარევი ინტონაციით აღწერს... და რომ „გაუგებარი“ არ დარჩენილა მწერალი ნიკოლო მიწიშვილი, და რომ მას „საკუთარი თავი“ არასდროს დაუკარგავს, ამას მისივე ესოდენ მნიშვნელოვანი და „სამარადისოდ“ დაბრუნებული ლიტერატურული მემკვიდრეობაც მოწმობს.

მინიატიურის შინაგანი რიტმი ამგვარ კითხვებსა და პასუხებზეა აგებული და განსაკუთრებულ დინამიკას ქმნის.

„ირგვლივ წყვდიადი... არ ვიცოდით, საით მივდიოდით, რა გზას ვადექით. ოდნავადაც ვერ ვხედავდით ნაპირს და ინსტიქტურად

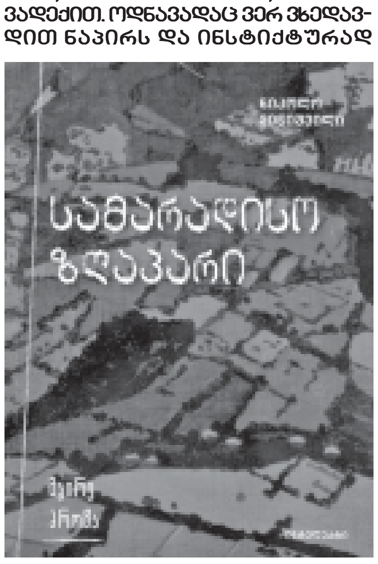

ნინო ვანიძე

◎ წაუკითხეთ პატარებს

ზღაპრები ბექნა ბიჭზე

ბონდო მაცაბერიძე

მეექვსე დღის ზღაპარი

დილით, მზეს პირი არ უჩანდა.

არცა ღრუბლიანი ეთქმოდა, სულ.

ცა, უმზეოგდა.

ასეთზე ითქმოდა; მზე მთის გადაღმა ჩარჩა წუხელო.

სათიბს იჩქარებდნენ — მთიბველები,

მებადურები — შლიდნენ დგელამურს,

მონადირეებს თოფ-საჭურველი აესხათ და შეცისკრებას ასდგომოდნენ მთას.

ქარს კიდევ რა?! — სოფლის ამბავი დაჰქონდა გზად.

ამბავი კი ასე იყო:

როცა მგლებმა სოფლის კაცები მინდვრად გაიგულეს, სულ წყვილ-წყვილად იწყეს ტყიდან გამოსვლა ყანის ბოლოს პალოზე გამობმული თხების საკბილწილოდ.

რომ იტყვიან; მადა ჭამაშიაო და, მათაც, თხა პალოზე არ დატოვეს.

წუხდა სოფელი,

აქეთ ეცნენ, იქეთ ეცნენ...

— ვინა, ვინაო და — ბექნაო!

— ბექნა ბიჭი გვიშველის, მაგის თოფ-იარაღს ვენაცვალეთო, — სთქვეს სოფლის ქალებმა და ბექნას მიადგნენ:

— ბექნა, შვილო, სულ გარე-გარე რომ დადიხარ, შენს გაზრდას, ერთი ეგ შენი თოფ-წამალი აქეთ მომართე, ასე და ასეა სოფლის საქმეო.

ბექნამაც,

— რაილა დევი არა, მგლები მაინც გავსთოფოთო, — უთხრა ცხენს და ტყის პირას მზირად ჩასხდნენ.

სმენოდათ მგლებს ბექნაზე;

— მაგასო, — უთქვამთ, — სულ დევებისკენ აქვს მიმიზნული თავისი თოფ-იარაღი და ჩვენ რაღას გვიზამსო?!. წამო, თუ ძმა ხარ, თხები სხვა სოფლებშიც ხომ ოხრად არიანო, — ამდგარან და სამუდამოდ გასცლიან იქაუროზას.

— კაცო, ბექნა, დროა შინისკენ წავიყარნოთო, — უთხრა ცხენმა ბექნას ბინდისპირზე.

— აბა?! დღე როგორ ტყუილად მივასაღამოვეთო, — ბექნამაც.

— რათა ტყუილად? ძილის წინ კაკალოს თბილ რძეს კარგად კი სვლიპავო?

— ჰო-ჰო, — ბექნამ, — მართლაც რა გემრიელი რძე აქვსო?! — თქვა და ნაბიჯს აუჩქარა...

დასასრული. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 71.

მეშვიდე დღის ზღაპარი

დილით, ნაწვიმარი დახვდათ.

გაცისკრებას წაეჟინჟღლა, ჩანდა.

თანკი;

ბუგრი გასდებოდა ტყისპირს,

მიწას ურმებისა ეთქმოდა ნამუხლარი —

აევლო ხის მჭრელთ.

აქ კი, —

არშივს გამოჰკრავს წალდი,

ბუხარს ზამთარის არა აქვს დარდიძ.

კვირადღობდნენ.

ზედაც რო — წვიმადღისას?!

ეგ იყო;

ბექნა იჩქარებდა სავალს. იარაღიც აისხა, რომ წნულღობიდან მეზობლის ქალმა, ნათლო ბიცოლამ გადმოსძახა:

— ბექნა, შვილო, ბექნაო!

— დიახო, — ბექნამ, — გისმენთ, ნათლო ბიცოლაო!

— შვილო, ბექნა, აგრე ადრიანად სად მიხვალო?

— ნუო, — ცხენმა, — ნუ ვეტყვით ტყეშიო, თორემ დღეს, მისი თხის მწყემსვა არ აგვცდებაო!

— რათაო? — ბექნამ, — ბუგრიანში მგლები ტყიდან სულ სოფელ-სოფელ გამორბიან და ნათლო ბიცოლას თხაც რომ წაჰკბილონ, მერე მის ბალღებს რა ეშველებათო?!

— კი, აბა?! თუ კარგია, თავად მოუდგნენ თავიანთ თხასო! — ცხენმა.

— არა, ჩვენაც რაღა-რად წვიმიანში გავიმწყემსეთ ნათლო ბიცოლას თხაო?! — წაიბრაზებს ცხენი სალამოსპირს შინაგზაზე, — რა, თავად ვერ მოაბალახებენ ყანისპირზეო?!

— კაკალო!

— კაკალო მოდის! — ყიჟინით გადმოევლნენ წნულღობიანს ნათლო ბიცოლას ბალღები.

კაკალომაც:

— ნახეთ, რამოდენა რძე მოგიტანეთო, — უთხრა ბალღებს და ბაგის კარი ამპიწად შეაღო.

— აგეო?! — თქვა ბექნამ და ცხენს გადახედა.

მერვე დღის ზღაპარი

ღამით მთები დაეთოვა.

თანკი, იმოდენობით,

სოფელს დასცემოდა ნადირი საკბილპიროდ.

— ეგრე, ხო?!

ბგერებს ისხლეტდა თოფები საყირიმო...

დილისპირს აქაც ეთოვა,

ჩამოცლილიყო ცა ფანტელებად და მიწას თეთრი ეფინა დილა — ხარობდნენ ბავშვნი.

მთლად ნახშირისა ჩაედგათ ცხვირი თოვლისპაპისთვის, თან რო მეეზოვედ განეწესათ?!

გარს უვლიდნენ, ხტუნაობდნენ, ციგაობდნენ, გუნდაობდნენ, იმასა თუ ამასაო?

● შუაღლისას, როცა იქა-იქა ცა გამოიმზევებ-და, ბავშვები თვალისწამში მოასხდებოდნენ თავთავიანთ ციგებს და სიცილ-კასკასით ჩაივლიდნენ სოფლის დათოვლილ ფერდობებს...

◉ წაუკითხეთ პატარებს

ბონდო მაცაბერიძე

ზღაპრები ბექნა ბიჭზე

კოტე მაცაბერიძის ნახატი.

— თოვლის გუნდა, ლაჩარსაო!..
— ბექნა?
— ბექნა სად არისო? — მიმოჰკითხეს ბავშვებმა ერთი-ერთმანეთს.
— ბექნა კი, მიდის გზად. განა მარტო, ისა და ცხენი. მიდიან...
მერაბა მონადირე შემოხვდათ წინ.
— საით, ბექნა ბიჭოო, — დაეკითხა და მზერით თოფ-წამალი მოუშინჯა, - ისევ ტყისკენო?
— ჰო-ჰო, — მანაც.
— ჰო, კი არა?! ვერ ხედავ, რამოდენა ფიფქებს ჰყრის!
— კი, ვხედავო, — ბექნამ.
— ჰოდა, რაიღა ხედავ, ტყეში — არა!.. აგე, ის შენი დევები სულ ჭალის პირებში დაშლიგინობენო, — უთხრა მერაბა მონადირემ და ტყის ბილიკს აჰყვა.
— კაცო, ბექნა, მართლაც რამოდენა ფიფქები სცვივა, არა? — უთხრა ცხენმა ბექნას, — მოდი შინ დავბრუნდეთო.
— კარგი, დავბრუნდეთ, — თქვა ბექნამ და შინისგზას გაუყვნენ.
— რა იციან ამ მონადირეებმაო, — ეტყვის ცხენი ბექნას შინაგზაზე, — თოფის ლულა სულ ტყუილებით აქვთ გამოტენილი! რა, თავად ვერ გასთოფავდა დევს ჭალისპირებში რო წაჰყროდაო?!
— რავი, აბაო? — ბექნამ.

მეცხრე დღის ზღაპარი

ღამით თოვა ჩამდგარიყო სოფლად.
რომ იტყვიან;
— ცამ მოიხსნა საკიდარი,
თოვლის ფანტელს ბერტყავს ქარი-ო, — ასე იყო.
კი:
იმოდენა დაეთოვნა, იმოდენა, შიშით ნადირიც ვერ ჰპიროზდა ტყიდან თავის გამოყოფას. არცა ნაკვალევი რამ აჩნდა სოფლის გამავალ გზას — მონადირეებს დაედგათ თოფი.
შუაღლისას, როცა იქა-იქა ცა გამოიმზევებდა, ბავშვები თვალისწამში მოასხდებოდნენ თავთავიანთ ციგებს და სიცილ-კასკასით ჩაივლიდნენ სოფლის დათოვლილ ფერდობებს...
მერე, როდის, როდის ამოლევდნენ შინისგზებს. ციგებს თოვლის პაპას მიანდობდნენ და გვიანხნამდე — ვიდრე, მთვარე გადასცრიდა ცაზე, ბუხრისპირას ზამთრის ზღაპრებს თხზავდნენ:

ტატოს ზღაპარი

იყო ერთი ტატო-ბიჭი. ჩვენი ტატოსი არ იყოს, მასაც ვეებერთელა ლაგადკა ჰქონდა და ისიც სულ ჩიტბარტყებს დასდევდა ეზო-ეზო თავისი ლაგადკით.
საცა კი ჩიტბარტყას წასთვალავდა, აღგებოდა, მოსხლეტდა იმ თავის ლაგადკას და — ტკლაც!
ისე მწარედ მიათუთქავდა ჩიტბარტყას ფრთებზე, რომ,
ასტეხდა ჩიტბარტყა ერთ ჭყივჭყივსა და ცრემლების პურჭყვას,
— დედა, დედა, ნახე, ტატომ რა მიქნაო!
შვილის ჭყივილზე მოფრინდებოდა დედა ჩიტი, შვილს ნისკარტს გამოსდებდა და ბუდე-ბარტყიანად გასცილდებოდა ტატო-ბიჭის ეზოკარს.
ახლა სხვა ხეს მიათვალყურებდა ტატო-ბიჭი,
იქაც ისევ მიუშვებდა ქვას.
ასე იყო მრავალდღისად:
მერე — სხვას და მერე — სხვას...
აქკი, ველარ გაუძლეს ჩიტებმა ტატო-ბიჭის ქვების ამდენ ჭახაჭუხს და მერაბა მონადირეს მიამდურვეს კარზე:
— კაცო, მერაბ, ეგრე შვრება და ეგეთ დღეში ვაართო, — უთხრეს, — თუკი ამისთანა ქამანდარი ვინმე კია ეგ თქვენი ტატო-ბიჭი, მიდი, ტყეში წაიყვანე, დათვი მონადიროსო.
— რას ამბობთ, ტყეში ბალღებს რა უნდათ, — უთხრა მერაბა მონადირემ ჩიტებს, — ისიც ხომ თქვენი კბილაა, ჰოდა, თავად გამოსწყვითო.
დაიმწუხრეს ჩიტებმა. ჩასხდნენ თავიანთ ბუდეებში და კარგახნობა ფრთაც არ აუცისხზევითებიათ ბუდეებიდან.
— აგე, ეგეც შენი ტატო-ბიჭიო! — უთხრა ბუხარმა ტატოს, — შენაც ხო მაგრე დაგაქვს ის შენი ლაგადკა ეზო-ეზო?! ჰოდა, მოიტა აქ!
ტატო-ბიჭზე გამწყრალმა ჩვენმა ტატომ, უბიდან ლაგადკა ამოიღო და ბუხარში უხმოდ მოისროლა.
დარჩა ჩვენი ტატო ულაგადკოთ.
ზღაპრის ტატო-ბიჭისა კი, რა გითხრათ. დაველოდოთ ჩვენაც ბუხრის ხვალის ზღაპარს.

მარიამის ზღაპარი

იყო გოგო — მარიამი. პატარაა ჯერ მარიამი. თუმცა, მას სულაც არ ჰგონია თავისი თავი პატარა. ანკი, რატომ უნდა ეგონოს, მერე რაა რომ გულზე სატყუარა წოწნოზილა ჰკიდია. აბა ნახეთ, თოჯინებს როგორ უვლის; მთელი დღეები ხო გვერდიდან არ სცილდება და არ სცილდება, გვიანხანობამდე, ვინემ მთვარე თოჯინებს ძილს არ გამოსტყუებს, აკვანთან უზის თავისი სატყუარათი.
ვნახოთ;
ერთ დღეს, მარიამს მამამ ტყიდან პატარა დათვის ბელი მოუყვანა. გახარებულმა მარიამმა ბელს შესაფერისი კაბა შეურჩია. ფეხზე ნათლო ბიცოლას ნაქსოვი წინდა წამოაცვა და თოჯინებს გვერდით მიუსვა.
— კაი, ერთი?! — თქვა ბელმა და თოჯინები სულ ბარტყა-ბურტყით მოისროლა აქეთ-იქით.
ინაწყენეს თოჯინებმა. შეჰკრეს პირი და გაბუსხულები მიმოსხდნენ საწოლზე.
— აბა, იცოდე ჭკვიანად მოიქეცი! — უთხრა მარიამმა ბელს და გულზე სატყუარა წოწნოზილა ჩამოჰკიდა.
ატრიალა ბელმა წოწნოზილა კარგახნობა, ატრიალა.
მაგრამ, რა:
— თამაში ერთია, მუცლის გამოტისნა — მეორეო, — თქვა და ოთახში მოისროლა.
— რად ისროლე?! ახლავე ადექი და მოიტანე! — გაუწყრა მარიამი ბელს და ისე მოჰქინჯნა თმაში ერთი-ორჯერ, რო...
— რათა მცემ, თუ კარგია, სატყუარა შენ გქონდეს, — ბელმა, — მე კი, აგე ის შენი რძიანი ბოთლი მომაწოდე მანდ რომ დევს, თორემ ავდგები და წავალ ტყეში!
... გამოართვა ბელმა მარიამს რძიანი ბოთლი, ჩამოსრუტა სულ ბოლო წვეთამდე. მერე, გადაკოტრიალდა-გადმოკოტრიალდა და ადუღლუნდა:
— შაქარყინული მინდა, აგე, იქ რომ დევს, თუ არ მაჭმევ, ავდგები და წავალ ტყეში!
... გამოართვა ბელმა მარიამს შაქარყინულით სავსე ჯამთასი, აკნაწუნა შაქარყინული, აკნაწუნა. მერე, გადაკოტრიალდა-გადმოკოტრიალდა და ადუღლუნდა:
— ერბო მინდა, აგე, იქ რომ დევს, თუ არ მაჭმევ, ავდგები და წავალ ტყეში!
გამოალო მარიამმა თახთაბარი, გადმოიღო ერბოთი სავსე ხალანი და ბელს წინ დაუდგა.
სწვდა ბელი ერბოიან ხალანს, სვლიპა ერბო, სვლიპა, მერე, გადაკოტრიალდა-გადმოკოტრიალდა და ადუღლუნდა:
— თაფლი მინდა, თუ არ მაჭმევ, ავდგები და წავალ ტყეშიო!
გავიდა მარიამი კარში. მაგრამ, სადაა, რო?!
არცრა დახვდა არაფრისა,
— არცა თაფლი, არცა ფიჭა-ო, — უთხრა ბელს.
მაშინ;
ადგა ბელი, დაჰკრა ფეხი და წავიდა ტყეში!
გაეცრემლა.
— კი, დაბრუნდებაო, — ეტყოდა მარიამი თოჯინებს და გზაზე მზირად იდგა,
მრავალდღისად.
ბექნამაც:
— რავი, სამტროდ კი არ წამსთვალოსაო და, — იარაღაყრილი დაეძებდა ბელს ტყე-ტყე...
გადიმარტა.
თოვლნაფიფქარ მიწას იისფერი წაჰფენოდა იქა-იქა.
ის იყო გოგო-მარიამი იების საკრეფად ეზოში გავიდა, რომ პეპელა-პეპლათარმა იების დიიიდი თაიგული გადასცა.
ყვავილების თაიგულს მეგობრის ბარათიც ხომ ახლავს ხოლმე, თან, ჰოდა, აქაც:
გოგო, მარიამო!
ცი, ჩვენთან რამდენი ყვავილია?
კიდო, ბევრი, ბევრი თაფლი შევაგროვეთ მე და ფუნთომ. ფუნთომ სთქვა, გოგო-მარიამს შევუნახოთო.
როგორი ცუდი კაცია ის თქვენი მერაბა მონადირე, არა?! სამჯერ მომიმიზნა თავისი თოფი, ძლივს გავასწარი, გოგო!
არა, გული კი არ მომდის. მონადირის საქმე ეგააო,მითხრა დედამ, შენ უნდა იყო ფხიზლად და შინიდან ფეხი არ უნდა გაადგაო, თორემ ერთხელაც იქნება, სადმე გაგსთოფავსო.
აწი, ჩვენთან პეპლები ამოვლენ ბარიდან და შენც რომ მოხვალ, ბევრი ყვავილები დავკრიფოთ, კარგი?
მალე მოდი, ხო.
აქ ჩემი მისამართია, აბა ნახე:
თხილნარის ტყეს რომ ამოივლი, მერე...
— არა, მისამართი არ გჭირდება, — უთხრა ბუხარმა მარიამ-გოგოს, — რა ვიცი, დაჰკრა ფეხი და შენც ტყეში წახვიდე, მერე? ამოდენა თოვლში სად გეძებოთ?.. აპრილის ბოლოს, კი ბატონო, საცა გენებოს...

ბექნას ზღაპარი

ხომ ეგრე ვსთქვით, წინათ:
ცამ მოიხსნა საკიდარი, თოვლის ფანტელს ბერტყავს ქარიო,
თოვს და თოვს მას აქეთ...
იმოდენა დაეთოვნა, იმოდენა, არცა ნაკვალევი აჩნდა სოფლის გამავალ გზას და არცა რამ ამბავი ითქმოდა ტყიდან ცხოველთა...
ყანწებსა თუ სამწდეურეებში ჩამწყდარ მონადირეთ ერთი ტყვიის სხლეტა აეტეხნათ მთისწვერზე გადმომდგარ მთვარისათვის იმ თავიანთი ყირიმის თოფებით.
სთქვეს აკი თოფთა:
— ვინემ, ტყვია გაიკბილავს ნადირს,
მეპატრონე ჩვენი — სტუმრობს მთვარის ნადიმს-ო...
ამოდენა თოვლსა და ყინვაზე გამწყრალი ჩვენი ბექნაც მიუჯდა იმთავისი გვარის ბუხარს და აყრევინა და აყრევინა ზამთრის ზღაპრები:
ჯერ „კურდღლის ზღაპარი“ მოუამბნა, აი იმ კურდღლისა, სტაფილო რომ ჰყვარებია ძალიან და ერთ დღეს ნათლო ბიცოლას ბოსტანში რო შეპარულა. მიმდგარა ბოსტანს და იმდენი სტაფილო უჭამია და ისე გატინწულა, ნუ გავსთქვამთ და, მუცლის გვრემაც კი დაჰმართნია. წასდგომია ნათლო ბიცოლა თავზე. გასწყრომია ცოტათი. მერე შესცოდებია აგეთ ყოფისათვის,
— არა, ბექნას რო დაენახე, რას ფიქრობდიო, — უთქვამს, — ხო გაგისაფანტებდა მაგ ყურებსო!
ბექნას სახელის გაგონებაზე მოუღია კურდღელს პირი და უპურჭყავს და უპურჭყავს ცრემლები იმოდენობით, რომ...
— კი, აბა?! არც არაფერსო! — მისძახა ბექნამ ბუხარს ბრაზით და მინავლულ ცეცხლს შეშა დააყარა.
— ძალიან კარგი, — კვერი დაუკრა ბუხარმა ბექნას და იმ „ციყვის ზღაპარი“ უამბნა, სოფლის წისქვილის ახლოს, კაკლის ხის ფუღუროში რომ სახლობდა:
ერთ დღეს შინ გვიან მიბრუნებულ ციყვს ფუღუროში ბუკნაჭო არ დახვედრია?!
გადმოუკარკლავს თვალები იმ მართლა ბუსა, იმასა და:
— არაო, — უთქვამს ციყვისთვის, — აქედან ფეხს არ გავაღგამო, შენ საცა გინდა იქ იცხოვრეო.
— რათა?.. ეს ხომ ჩემი სახლიაო, — წაეცრემლა ციყვი ბუკნაჭოს...
მოდით (ზღაპრის ბოლო ხომ კეთილია, ჰოდაძ, ჩვენაც ბოლოსა ვსთქვათ:
როცა ბუკნაჭო ციყვის ფუღუროში ბარტყად იჯდა, ციყვიც იქვე — კაკლის ძირას მდგარა მზირად,
— დიახაცო, ჩვილ ბარტყებს იქააქა ხელის შეწევნა რო დასჭირდეთო?! — უთქვამს...
— ესეც ციყვის ზღაპარიო, — თქვა ბუხარმა და „მამლის ზღაპარი“ უამბნა ბექნას, ასე:
იყო ერთი მამალი. მეტად ამპიწი ვინმე კი ყოფილა ეს ჩვენი მამალი! ისე მჭახედ დაიყივლებდა ეზოეზო, შიშით ერთ მითქმა-მოთქმას მიეცემოდნენ დედლები:
— აი, ყიყლიყო და ხმის ჩავარდნა, შენაო!!!
ერთხელაც ადგა ეს ჩვენი მამალი და...
— არა, არ მინდა მამლის ზღაპარიო, — უთხრა ბექნამ ბუხარს, — ადექი და მონადირე ბიჭის ზღაპარი მიამბნეო!
— მონადირე ბიჭზე, ბექნა ბიჭის ზღაპარი ვიციო, — ბუხარმა.
და უამბნა მანაც:
იყო ერთი ბიჭი. ბიჭს ბექნა ერქვა და ნადირობა უყვარდა ძალიანო. მეტად მომართული თოფ-იარაღი კი ჰქონდა ბექნა-ბიჭსო, აგე, შენ რო გაქვს, მაგეთიო. ერთ დღეს ადგა ბექნა ბიჭი, აიხსნა ის თავისი თოფ-იარაღი და წავიდა ტყეში სანადიროდ.
— მარტოკაო? — ჰკითხა ბექნამ.
— რათა მარტო, ცხენიც ჰყავდა ბექნა ბიჭსო.
— მერე?
— იარა ბექნა ბიჭმა იმ თავისი ცხენით, იარა — ცოტა თუ ბევრი, წინ...
— რა, დევი შემოჰხვდათ?!
— როგორი სულსწრაფები ხართ ეს ბალღები? დევები რომ სოფლის განაპირას სახლობდნენ, ტყეში სანადიროდ ვილა წავიდოდაო? — ბუხარმა, იარეს, იარეს და გნოლები შემოხვდათ წინ. არა, ამათზე ტყვია-წამალს ხომ არ მოვხარჯავთო, უთქვამთ და გასდგომიან გზას. იარეს, იარეს — ცოტა თუ ბევრი, მელა გადაჰყრიათ წინ. შენაო, უთქვამთ მელიასთვის, თვალთმაქცობასა და კუდამძუნაობას მოეშვი, თორემ აქეთგზობას, გნოლებმა კიდევ თუ სამდუვარი რამ სთქვეს შენზე, იცოდე, ე მაგ კუდს, ზედ ძირში მიგასლიპავთო!
ამდგარა ბექნა და ცხენი და გაჰყოლიან გზას. იარეს, იარეს — ცოტა თუ ბევრი, დათვი გადაჰყრიათ წინ. შენაო, უთქვამთ დათვისთვის, სხვის სკებში ძრომასა და თაფლის სვლეპას მოეშვი და ბელებს მიხედე, თორემ აქეთგზობას მოვკიდებთ ამ შენ ბელებს ხელს და სოფელში რომ წავასხამთ, მოაღე მერე პირი და იღმუვლე რამდენიც გენებოსო!
ამდგარა ბექნა და ცხენი და გამოჰყოლიან გზას. იარეს, იარეს — ცოტა თუ ბევრი, ჩიტების გუნდს წაჰყრიან გზად.
მონადირის დანახვაზე აუტეხავთ ჩიტებს ერთი წიაპი და ცრემლების პურჭყვა:
— გვიშველე, მაგ შენი თოფიარაღის ძალამ, — ტყეში აღარ გვედგომება, დაუდგამს მუხლი იმ ოხერ დათვსა, იმისა და დაშლიგინობს აღმა-დაღმაო...
აქ, ბუხრის ზღაპრის მოსმენას ცოტახნით მოვეშვათ და ჩვენს ბექნას მივხედოთ, რადგან დევის ხსენებაზე შინ გული რომ არ დაუდგება, ყველამ ხო კარგად ვიცით.
აჰა, ჩამოხსნა კიდეც თავისი თოფ-იარაღი, რომ ეზოდან დევის ხმა მოესმა:
— ბექნა, ჰეი, ბექნა!
ბექნამ თოფის სასხლეტი მოსწია, თოფი მოიმარჯვა და კარში გავიდა.
— თოფი რად გინდა, განა ჩემი ფეხით იმისთვის მოველ, რომ გამსთოფო? აგე, შვილი მოგიყვანე, ჩემი დევიკუნა, — უთხრა დევმა ბექნას, — შინ არ ჩერდება, სულ გარე-გარე დადის, რა ვქნა, მერაბა მონადირეს არ წაეყაროს სადმე, ხომ იცი მისი ამბავი. ამ ზამთარს შენთან დაიყენე, იქნება შენ მაინც შეასმინო რამე. აპრილის ბოლოს ამომიყვანე მთაში, ეგ თოფ-წამალიც თან წამოიღე, ისეთ არჩვებზე განადირო, რო... — უთხრა დევმა ბექნას და ტყეში წავიდა...
ბუხრის ნაამბობსა ვწერ:
— რა ვქნათ ახლაო, — ბუხარმა, — ბექნას და მის დევიკუნას ზღაპრის მოსმენა რომ აღარ უნდათო?..
მაშინ,
მეც აღარაფერი მაქვს თქვენთვის მოსაყოლი, ჰოდა, მორჩა ბექნა ბიჭის ზღაპარიც, ფაფუ...

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში" 98-96-32; 899 328576

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველო აცხადებს აუქციონს ჩამოწერის შედეგად მიღებული ჯართის რეალიზაციის შესახებ

1. ქ. თბილისის №127 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

2. ქ. თბილისის № 176 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 8 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 200 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

3. ქ. თბილისის №143 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 6,5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 150 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

4. ქ. თბილისის № 74 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

5. ქ. თბილისის № 28 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 0,5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

6. ქ. თბილისის № 151 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 0,305 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

7. ქ. თბილისის № 54 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 4,5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

8. ქ. თბილისის № 75 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 3 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 80 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

9. ქ. თბილისის № 186 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 9 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 250 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

10. ქ. თბილისის № 150 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 7 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 200 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

11. ქ. თბილისის № 138 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 2,9 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 80 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

12. ქ. თბილისის № 132 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 6,5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 200 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

13. ქ. თბილისის № 48 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 7 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 150 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

14. ქ. თბილისის № 43 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 5,5 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

15. ქ. თბილისის № 128 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 8 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 200 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

16. სსიპ ნიკო კეცხოველის ბოტანიკის ინსტიტუტის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 1,6 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 50 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

17. საქართველოს საავტომობილო გზების დეპარტამენტის ბალანსზე რიცხული ჩამოწერილი ძირითადი საშუალებების და საავტომობილო გზებზე ჩატარებული საგზაო სარეაბილიტაციო სამუშაოების შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 163,3 ტონა (მდებარეობს მ.შ. 2,874 ტ. — ქ. თბილისი, გაგარინის ქ. №29ა, 45, 113 ტ. შპს „ზიმო"-ს ს. საგურამოს ტერიტორია, 0,557 ტ — ქ. წყალტუბო, ტაბიძის I შეს. №4, შპს „ჯ და ჯ"-ის ბაზა, 1,2 ტ. „სამტრედიის რაიონი, სოფელი საჯავახო, შპს „საინჟინრო-სამშენებლო ჯგუფის" ბაზა, 2,1 ტ. ს/ს „სერპანტინი", ყვარლის რაიონი, სოფელი გავაზი, 3,28 ტ. — შპს „გზამშენი-4"-ის საქმიანი ეზო, თბილისის, რუსთავის გზის მე-15 კმ, 2,11 ტ. — შპს „გზის მშენებელი-11-ს" საწყობი, 7,7 ტ. — სენაკი, ძველი სენაკი, 0,37ტ. — მარნეულის რ-ნი, სოფელი არაფლო, შპს „ ქცია"-ს ასფალტო-ბეტონის ქარხანა, 0,889 ტ. — შპს „ არქეოპოლისი", სენაკი, ძველი სენაკი 0,891 ტ. —შპს „გზამშენი -5"-ის ბაზა, ხაშური, ოსიაური, 0,605 ტ. — შპს „გზა-2005", ხაშური, ოსიაური, 0,088 ტ. — შპს „ოზა გეორგია"-ს ბაზა დ. ქსანი, 1,88 ტ. — შპს „ გზამშენი-24"-ის საქმიანი ეზო, გორი, სოფელი ტყვიავი, 3,060 ტ. შპს „ხიდი"-ს ბაზა, ქ. თბილისი, ვარკეთილი, მაისურაძის 1, 16,86 ტ. — შპს „ხიდმშენი-99", დაბა ქსანი, 9,91 ტ. შპს „მცხეთის ხსსს", დაბა ქსანი, 3,802 ტ. — შპს „ჯავახავტოგზა", ქ. ახალქალაქი, 60 ტ. შპს „ზიმო", ქ. წყალტუბო). ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 4000 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

18. საქართველოს საავტომობილო გზების დეპარტამენტის მიერ საავტომობილო გზებზე ჩატარებული საგზაო სარეაბილიტაციო სამუშაოების შედეგად მიღებული თუჯის სავარაუდო წონაა 16,348 ტონა (მდებარეობს შპს „გზამშენებელი -13"-ის საწყობში, ქ. ფოთიძ. ერთი ტონა თუჯის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა თუჯზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 500 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

19. საქართველოს საავტომობილო გზების დეპარტამენტის მიერ საავტომობილო გზებზე ჩატარებული საგზაო სარეაბილიტაციო სამუშაოების შედეგად მიღებული ალუმინის სადენის სავარაუდო წონაა 0,560 ტონა (მდებარეობს ქ. წყალტუბო, ტაბიძის ქუჩა, I შესახვევი, №4, შპს „ჯ და ჯ"-ს ბაზაძ. ერთი ტონა ალუმინის სადენის ღირებულება შეადგენს 1131 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა ალუმინზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 150 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

20. ქ. თბილისის № 22 საჯარო სკოლის შენობის რემონტის შედეგად მიღებული თუნუქის სავარაუდო წონაა 600 კგ. ერთი ტონა თუნუქის ღირებულება შეადგენს 75 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა თუნუქზე შეადგენს 5 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

21. საქართველოს ცენტრალური საარჩევნო კომისიის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული თუნუქის სავარაუდო წონაა 30 კგ. ერთი ტონა თუნუქის ღირებულება შეადგენს 75 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა თუნუქზე შეადგენს 5 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" ერთი აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

22. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდიუმის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 700 კგ. (მ.შ. 300 კგ. შავი ლითონი, 400 კგ. თუნუქი). ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, ერთი ტონა თუნუქის ღირებულება შეადგენს 75 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯის"-ს სიდიდე განისაზღვროს 15 აშშ დოლარის ოდენობით (1 ტონა შავი ლითონზე 10 აშშ დოლარის ოდენობა ეროვნული კურსით ლარებში, 1 ტონა თუნუქზე 5 აშშ დოლარის ეროვნული კურსით ლარებში). „ბე" 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

იხ. 11 გვ.

რეკლამა 98-96-32;
„საქართველოს რესპუბლიკაში" 899 328576

23. თბილისის ნ. დუმბაძის სახელობის სახელმწიფო ცენტრალური საბავშვო თეატრის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის ჯართის სავარაუდო წონაა 1,5 ტ. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 106 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტ. შავ ლითონზე განისაზღვროს 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 30 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

24. არაორგანული ქიმიისა და ელექტროქიმიის ინსტიტუტის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის ჯართის სავარაუდო წონაა 1000 კგ, ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 106 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტ. შავ ლითონზე განისაზღვროს 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 20 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

25. თბილისის კულტურისა და ხელოვნების სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბალანსზე რიცხული ავტობუსის ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 1,8 ტ. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 106 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტ. შავ ლითონზე განისაზღვროს 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე"-75 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

26. თბილისის კულტურისა და ხელოვნების სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბალანსზე რიცხული ავტობუსის ჩამოწერის შედეგად მიღებული ალუმინის სავარაუდო წონაა 20-25 კგ, ერთი კგ. ალუმინის ღირებულება შეადგენს 1,1 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 10 კგ. ალუმინზე განისაზღვროს 1 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე"-10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

27. თბილისის ეკონომიკურ ურთიერთობათა სახელმწიფო უნივერსიტეტის ბალანსზე რიცხული ავტობუსის ჩამოწერის შედეგად მიღებული ჯართის სავარაუდო წონაა 2 ტ, ერთი ტონა ჯართის ღირებულება შეადგენს 106 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე განისაზღვროს 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე"-100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

28. სსიპ საქართველოს ტექნიკური ზედამხედველობის სახელმწიფო ინსპექციის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის ჯართის სავარაუდო წონაა 250 კგ. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 110 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 100 კგ. შავ ლითონზე შეადგენს 1 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბე" 10 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

29. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 3,8 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 100 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

30. ვ. ანდრონიკაშვილის ფიზიკის ინსტიტუტის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული შავი ლითონის სავარაუდო წონაა 10 ტონა. ერთი ტონა შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 120 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1 ტონა შავ ლითონზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ბე" 200 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

31. სსიპ კ. კეკელიძის ხელნაწერთა ინსტიტუტის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული აგურის რაოდენობაა 26200 ცალი. 1000 ცალი აგურის ღირებულება შეადგენს 100 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე 1000 ცალ აგურზე შეადგენს 10 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, „ ბე" 400 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

32. საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ბალანსზე რიცხული ძირითადი საშუალებების ჩამოწერის შედეგად მიღებული ჯართის სავარაუდო წონაა 6143 კგ. (მ.შ. შავი ლითონი 245 კგ. სპილენძი 59 კგ. დურალუმინი 2988 კგ. ქრომ-ნიკელის შემცველი ჯართი 2851 კგ.). 1000 კგ. შავი ლითონის ღირებულება შეადგენს 125 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, 1000 კგ. დურალუმინის ღირებულება შეადგენს 1470 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, 1000 კგ. ქრომ-ნიკელის შემცველი ჯართის ღირებულება შეადგენს 590 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, 1000 კგ. სპილენძის ღირებულება შეადგენს 5295 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში. „ბიჯი"-ს სიდიდე შეადგენს 200 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში (მ.შ. ყოველ 100 კგ. შავ ლითონზე 1 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, ყოველ 1000 კგ. ქრომ-ნიკელის შემცველ ჯართზე 50 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, ყოველ 1000 კგ. დურალუმინზე 148 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებში, ყოველ 10 კგ. სპილენძზე 1 აშშ დოლარს ეროვნული კურსით ლარებშიძ, „ბე" 1000 აშშ დოლარის ოდენობით ეროვნული კურსით ლარებში. მონაწილის ბილეთის სიდიდე განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

ჯართის საბოლოო დაზუსტებული წონა განისაზღვრება აუქციონში გამარჯვებულის და ორგანიზაციის წარმომადგენლებთან ერთად.

აუქციონში გამარჯვებულმა უზრუნველყოს თავისი ხარჯებით ჯართის დამუშავება და გატანა.

საქართველოს ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს 09.11.06 წ. № 16/59/100-6 წერილის თანახმად აუქციონში მონაწილეთა განაცხადების მიღება მიმდინარეობს 2007 წლის 18 აპრილიდან 18 მაისის ჩათვლით 11 საათიდან 16 საათამდე. იმ შემთხვევაში, როდესაც 30-ე კალენდარული დღე ერმთხვევა დასვენების დღეს, მაშინ განაცხადების მიღება გრძელდება და შეწყდება მომდევნო პირველ სამუშაო დღეს, იმავე საათზე. აუქციონი ჩატარდება 2007 წლის 18 მაისს 16:30 საათზე.

თანხა ჩაირიცხება მიმღები: ერთიანი ანგარიში არასაგადასახადო (ცენტრალურიძ, ანგარიში: 200122900, მიმღების ბანკი: სახელმწიფო ხაზინა, ბანკის კოდი 220101222, სახაზინო კოდი: 302003000

დამატებითი ცნობებისათვის მიმართეთ ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველოს იურიდიულ განყოფილებას, მისამართი: გ. ტაბიძის ქ. №4, მე-4 სართული, ტ. 93-37-64.

შენიშვნა: ინფორმაცია გამოქვეყნებულია გაზეთ „მესაკუთრის" 2007 წლის 18 აპრილის №13 (512ძ-ში.

ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველო აცხადებს აუქციონის ფორმით სახელმწიფო ავტოტრანსპორტის გასხვისებას:

შენიშვნა: მონაწილის ბილეთის ღირებულება თითოეული ლოტისთვის განისაზღვრება 10 ლარის ოდენობით.

საქართველოს ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს 09.11.06წ. №16/59/100-6 წერილის თანახმად აუქციონში მონაწილეთა განაცხადების მიღება მიმდინარეობს 2007 წლის 25 აპრილიდან 25 მაისამდე ჩათვლით 11 საათიდან 16 საათამდე. იმ შემთხვევაში, როდესაც 30-ე კალენდარული დღე ემთხვევა დასვენების დღეს, მაშინ განაცხადების მიღება გრძელდება და შეწყდება მომდევნო პირველი სამუშაო დღეს, იმავე საათზე. აუქციონი ჩატარდება 2007 წლის 25 მაისს 16:30 საათზე.

თანხა ჩაირიცხება მიმღები: ერთიანი ანგარიში არასაგადასახადო (ცენტრალურიძ, ანგარიში: 200122900, მიმღები ბანკი: სახელმწიფო ხაზინა, ბანკის კოდი: 220101222, სახაზინო კოდი: 302003000

დამატებითი ცნობებისათვის მიმართეთ ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველოს იურიდიულ განყოფილებას, მისამართი: გ. ტაბიძის ქ. №4, მე-4 სართული, ტ. 93-37-64.

შენიშვნა: ინფორმაცია გამოქვეყნებულია გაზეთ „მესაკუთრის" 2007 წლის 24 აპრილის №14 (513ძ-ში.

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible] ს.ნ.№ADW-974	1997	3500	200	1100
2	[illegible]	[illegible] ს.ნ.№GTR-819	1995	1300	100	400
3	[illegible]	[illegible] ს.ნ.№MMW-421	1994	1500	100	450
4	[illegible]	[illegible] ს.ნ.№ABA-461	1998	1750	100	550
5	[illegible]	BMW-730 I ს.ნ.№NMN-167	1993	2250	100	700
6	[illegible]	BMW-528 I ს.ნ.№ACN-145	1988	1250	100	400
7	[illegible]	[illegible]-2121 ს.ნ.№MMM-317	1988	1000	100	300
8	[illegible]	[illegible] 300 E ს.ნ.№SER-363	1988	1750	100	550
9	[illegible]	[illegible] 2.0 ს.ნ.№EEB-172	1994	4700	200	1410
10	[illegible]	[illegible] ს.ნ.№NON-728	1995	2500	100	750
11	[illegible]	[illegible] 3110 ს.ნ.№ADT-742	1998	1000	100	300
12	[illegible]	BMW-730 I ს.ნ.№NON-129	1987	2100	100	630
13	[illegible]	[illegible]-31029 ს.ნ. № SHS-737	1996	1250	100	375
14	[illegible]	[illegible] 1,6 KAT ს.ნ. № WTW-447	1990	900	50	270

რეკლამა 98-96-32;
„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 899 328576

№ 81. შაბათი. 28 აპრილი. 2007 წელი.

ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველო აცხადებს აუქციონს შემდეგ ობიექტებზე

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	2294	11486	[illegible]	[illegible]	[illegible]		100
2	[illegible]	[illegible]	–	[illegible]	700000	[illegible]	[illegible]		100
3	[illegible] წარმოება „ქსილისი“- ბალანსზე რიცხული № 7 საწარმო)	[illegible] № 1, № 2	340,31 34,61	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		50
4	დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონი, მარუაშვილის ქ. № 50-ში მდებარე ს/ს „ტუბერკულიოზისა და ფილტვის დაავადებათა ეროვნული ცენტრი“-ს საწესდებო კაპიტალში არშეხული II ქირურგიული კორპუსი (ლიტ. „გ“)	3 სართულიანი შენობა	2259,34	7290,86	350000	5000	40000		100
5	გლდანი-ნაძალადევის რაიონი, ხევძმარის ქ. № 5-ში მდებარე მიწის ნაკვეთი და მასზე განთავსებული შენობა ნაგებობები	ცალკე მდგომი შენობა-ნაგებობა № 1, ნაგებობა № 2,3- სახელმწიფო საკუთრება	179,06	3000	120000	3000	15000		50
6	გლდანი-ნაძალადევის რაიონი, დ-გურამიშვილის გამზ. № 41ა-ში (ლიტერ „ა“), ს/ს „ტრანსმშენის ბალანსზე რიცხული არასაცხოვრებელი ფართი	8 სართულიანი საცხოვრებელი კორპუსის I სართული	108,27კვ.მ (მ.შ. 14 კვ.მ (ოთახი № 6) დატვირთულია სერვიტუტით		20000	1000	5000		50
7	მთაწმინდა-კრწანისის რაიონი, გორგასლის ქ. № 17	II სართულიანი შენობის I სართული	15,35		10000	500	2500		50
8	მთაწმინდა-კრწანისის რაიონი, თაბუკაშვილის ქ. № 27/1	I სართულიანი შენობის I სართული	39,68		30000	1000	6000		50
9	ისანი-სამგორის რაიონი, ქწამებულის გამზ. № 25, კორპ. № 4	II სართულიანი საცხოვრებელი სახლის ნ/სარდაფი	205,74		45000	1000	9000		50
10	ვაკე-საბურთალოს რაიონი, ყიფშიძის ქ. № 9	16 სართულიანი საცხოვრებელი სახლის I სართული	6,87		3000	300	600		50
11	დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონი, სოხუმის ქ. № 4, ლიტერ „გ“	I სართულიანი შენობა	30,96		10000	500	2500		50

შენიშვნა: ლოტი №4-სთვის აუქციონი ტარდება პირობით, კერძოდ: საქართველოს ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტროს 30.05.06 წლის №06/01-17/3624 წერილით აღნიშნულ შენობაში ცხოვრობს 70 იძულებით გადაადგილებული პირი, „იძულებით გადაადგილებულ პირთა – დევნილთა შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის მე-4 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იურისდიქციის აღდგენამდე დევნილთა კომპაქტური განსახლების ობიექტებიდან არ ხდება დევნილების გამოსახლება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც: აძ დევნილებთან იდება წერილობითი შეთანხმება, ბძ გამოიყოფა შესაბამისი საცხოვრებელი ფართობი, რომლითაც არ გაუარესდება დევნილის საყოფაცხოვრებო პირობები, გძ ხდება სტიქიური ან სხვა მოვლენები, რაც ითვალისწინებს განსაზღვრულ კომპეტენციებს და რეგულირდება საერთო წესით, დძ დევნილს ფართობი დაკავებული აქვს თვითნებურად, კანონის დარღვევით.

საქართველოს ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს 09.11.06.წ. №16/59/100-6 წერილის თანახმად, აუქციონში მონაწილეთა განაცხადების მიღება მიმდინარეობს 2007 წლის 24 აპრილიდან 24 მაისის ჩათვლით ყოველდღე (შაბათკვირის გარდაძ 11 საათიდან 16 საათამდე. იმ შემთხვევაში, როდესაც 30-ე კალენდარული დღე ემთხვევა დასვენების დღეს, მაშინ განაცხადების მიღება გრძელდება და შეწყდება მომდევნო პირველსავე სამუშაო დღეს, იმავე საათზე. აუქციონი ჩატარდება 2007 წლის 24 მაისს 16:[redacted]ი.

[redacted]ის უფლების
სა[redacted]დამოწმების,
სა[redacted]ისტრში რე-
გი[redacted]ა და აუცი-
ლ[redacted]უთების ბა-
ფ[redacted]არჯებს იხ-
დ[redacted]ლი.
[redacted]რიცხება მიმ-
ღ[redacted]ნი ანგარი-
შ[redacted]ადასახდო
(ც[redacted]რიძ, ანგარი-
შ[redacted]ი, მიმღების
ბა[redacted]ლმწიფო ხა-
ზ[redacted]ის კოდი:
22[redacted]ხაზინო კო-
დ[redacted]000.
[redacted]თი ცნობები-
სა[redacted]რთეთ ქ. თბი-
ლ[redacted]ლმწიფო ქო-
ნე[redacted]ცხვისა და
პრ[redacted]ის სამართ-
ვე[redacted]დიულ გან-
ყო[redacted], მისამართი:
გ.[redacted]ქ. №4, მე-4
სა[redacted]ელ: 93-37-64.
[redacted] ინფორმა-
ცი[redacted]ეყნებულია
გა[redacted]საკუთრის“
20[redacted]24 აპრილის
№[redacted]ი.

რეკლამა 98-96-32;
„საქართველოს რესპუბლიკაში" 899 328576

ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველო აცხადებს აუქციონს შემდეგ ობიექტებზე

შენიშვნა: მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად პრივატიზების პროცესი გაგრძელებულია 02.04.07 წ-დან 02.04.08 -მდე.

დამატებითი ცნობებისათვის მიმართეთ ქ. თბილისის სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზების სამმართველოს იურიდიულ განყოფილებას, მისამართი გ. ტაბიძის ქ. №4, მე-4 სართული, ტ. 93-37-64.

შენიშვნა: ინფორმაცია გამოქვეყნებულია გაზეთ „მესაკუთრის" 2007 წლის 18 აპრილის №13 (512ძ-ში.

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	242,72		40000	3000	10000	296,40 ლარი	50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	32,4		5200	500	1000	68,24 აშშ დოლარი	50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	75,36		25000	3000	6000		50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	78,5		6500	300	1500		50
[illegible]	[illegible]	[illegible]	153,82		12000	500	3000		50
6(12)	გლდანი-ნაძალადევის რაიონი, თემქის დასახ. III მკრ. V კვ. კორპ. № 5	5 სართულიანი საცხოვრებელი კორპუსის სარდაფი	25.98		2500	200	500	64,80 ლარი	50

საქართველოს საინჟინრო აკადემია

აცხადებს კონკურსს აკადემიის ნამდვილ წევრთა და წევრ-კორესპონდენტთა ვაკანსიებზე შემდეგ განყოფილებებში:

1. ენერგეტიკის განყოფილება;
2. მეტალურგიული და ქიმიური ტექნოლოგიის განყოფილება;
3. მანქანათმშენებლობის და მექანიკის განყოფილება;
4. მშენებლობის განყოფილება;
5. არქიტექტურისა და პროექტირების განყოფილება;
6. სატრანსპორტო სისტემების განყოფილება;
7. ინფორმატიზაციის, გამოთვლითი ტექნიკისა და მართვის პროცესების განყოფილება;
8. აგროსაინჟინრო და მსუბუქი მრეწველობის განყოფილება;
9. გეოლოგიისა და სამთო საქმის განყოფილება;
10. წყლის რესურსების გამოყენების, დაცვის და ლოგისტიკის განყოფილება;
11. საინჟინრო ეკოლოგიის განყოფილება;
12. საინჟინრო ეკონომიკის განყოფილება;
13. ბიოენერგოინფორმატიკის განყოფილება;
14. ბიოინჟინერიის განყოფილება;
15. სამხედრო-სამეცნიერო განყოფილება;
16. ტექნიკისა და ტექნიკურ მეცნიერებათა ისტორიის განყოფილება;
17. სტრუქტურული მთლიანობის მონიტორინგისა და ტექნიკური ექსპერტიზის განყოფილება;
18. საინჟინრო მექანიკისა და გამოყენებითი მათემატიკის განყოფილება.

კონკურსში მონაწილეობის მსურველებმა საინჟინრო აკადემიის საორგანიზაციო განყოფილებაში უნდა წარმოადგინონ შემდეგი საბუთები:

1.განცხადება – 1 ეგზემპლარი
2.წარდგინება-რეკომენდაცია – 1 ეგზ.
3.კადრების აღრიცხვის პირადი ფურცელი – 2 ეგზ.
4.ცნობა სამეცნიერო და საინჟინრო მოღვაწეობის შესახებ – 2 ეგზ.
5.ავტობიოგრაფია – 2 ეგზ.
6.დიპლომებისა და ატესტატების ასლები (უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრების, სამეცნიერო ხარისხებისა და წოდებებისძ ნოტარიულად დამოწმებული – 2 ეგზ.
7.სამეცნიერო შრომების და მნიშვნელოვან საინჟინრო სამუშაოთა სია – 2 ეგზ.
8.ძირითადი ნაშრომების ამონაბეჭდი (არა უმეტეს 5-ისაძ, რომლებიც მეცნიერებისა და ტექნიკის განვითარებაში ავტორის ღვაწლის შეფასების საშუალებას იძლევა – 1 ეგზ.
9.ფოტოსურათი (4X6ძ – 3 ცალი.

[redacted]ილება განცხადების გამოქვეყნების დღიდან 22[redacted]ოველდღე, შაბათ-კვირის გარდა, 12-დან 16 სა[redacted]მართი:ქ.თბილისი, ალ.ყაზბეგის გამზირი №15, I ს[redacted]თახი №20.

ტელ:92 21 42, 38 34 88.

[redacted]ლოს საინჟინრო აკადემიის პრეზიდიუმი

განჩინება

კრედიტორთა კრების მოწვევის თაობაზე

26 აპრილი 2007 წელი ქ.თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მოსამართლე ბესიკ სისვაძემ, ზეპირი მოსმენის გარეშე, ერთპიროვნულად განიხილა შპს „საქართველოს ავიახაზების" მიმართ გახსნილი გაკოტრების საქმეზე კრედიტორთა კრების მოწვევის საკითხი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა გაკოტრების საქმეთა წარმოების შესახებ" საქართველოს კანონის მე-12, მე-15, 22-ე მუხლებით, საქართველოს სსკ-ის 284-285-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1.შპს „საქართველოს ავიახაზების" მიმართ გახსნილი გაკოტრების საქმეზე მოწვეული იქნას კრედიტორთა კრება შემდეგი დღის წესრიგით: შპს „საქართველოს ავიახაზების" გაკოტრების მმართველის თანამდებობიდან განთავისუფლება და ახალი მმართველის არჩევა-დამტკიცება;

2.კრედიტორთა კრების ჩატარების დროდ და ადგილად განისაზღვროს 2007 წლის 8 მაისი, 10 (ათიძ საათი, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია მდებარე თბილისში, ქეთევან წამებულის ქ.№1-ში;

3.განჩინების შესავალი და სარეზოლუციო ნაწილები გამოქვეყნდეს 2007 წლის პირველ მაისამდე პრესის მეშვეობით ცენტრალურ და ადგილობრივ პრესაში, აგრეთვე ელექტრონული ინფორმაციის საშუალებით. ინფორმაცია კრედიტორთა კრების მოწვევის შესახებ გამოქვეყნდეს სასამართლოს დაფაზეც;

4.განჩინებაზე კერძო საჩივრის შეტანა არ დაიშვება.

მოსამართლე: ბესიკ სისვაძე

ინფორმაცია

კომპოზიტორთა სახლი დალუქეს

ბორჯომის კომპოზიტორთა სახლში ადგილობრივი დაცვის პოლიცია შევიდა. კომპოზიტორთა კავშირის თავმჯდომარე ვაჟა აზარაშვილი აცხადებს, რომ პოლიციელებმა კომპოზიტორთა მიერ დაქირავებული დაცვა გამოყარეს. „არ ვიცი, რა მდგომარეობაში იქნება ბორჯომის კომპოზიტორთა სახლის ბალანსზე დარიცხული როიალები და ინვენტარი, რომ დაიკარგოს ან დაზიანდეს პასუხს ვინ აგებს?!"– კითხულობს კომპოზიტორი.

ვაჟა აზარაშვილის ინფორმაციით, ბორჯომის კომპოზიტორთა სახლი იქ შესულმა ადგილობრივმა დაცვის რაიონულმა პოლიციამ უკვე დალუქა.

ჯი-ეიჩ-ენი

სს „ბოლნისიგაზის" აქციონერთა საყურადღებოდ

გაცნობებთ, რომ 2007 წლის 18 მაისს დღის 12.00 საათზე შედგება სს „ბოლნისიგაზის" აქციონერთა საერთო კრება რეკომენდირებული საკითხებით:

1. სს „ბოლნისიგაზის" მიერ 2006 წელს გაწეული საფინანსო-სამეურნეო შედეგებისა და გენერალური დირექტორის ანგარიშის დამტკიცება.
2. სს „ბოლნისიგაზის" სამეთვალყურეო საბჭოს მიერ 2006 წელს გაწეული მუშაობის ანგარიშის დამტკიცება.
3.აუდიტის კანდიდატურის დამტკიცება
4.სხვადასხვა.

აქციონერთა საერთო კრება გაიმართება ქ.ბოლნისში წმ.ნინოს ქ.№36 ა სს „ბოლნისიგაზის" ადმინისტრაციის შენობაში.

სს „ბოლნისიგაზის" ადმინისტრაცია

სს „თეთრიწყაროგაზის" აქციონერთა საყურადღებოდ

გაცნობებთ, რომ 2007 წლის 18 მაისს 15.00 საათზე შედგება სს „თეთრიწყაროგაზის" აქციონერთა საერთო კრება რეკომენდირებული საკითხებით.

1. სს„თეთრიწყაროგაზის" მიერ 2006 წელს გაწეული საფინანსო-სამეურნეო შედეგებისა და გენერალური დირექტორის ანგარიშის დამტკიცება.
2.სს„თეთრიწყაროგაზის"სამეთვალყურეოსაბჭოსმიერ 2006 წელს გაწეული მუშაობის ანგარიშის დამტკიცება.
3.აუდიტის კანდიდატურის დამტკიცება.
4.სხვადასხვა.

აქციონერთა საერთო კრება გაიმართება ქ. თეთრი წყაროში, ქეთევან წამებულის ქ.№4. სს „თეთრიწყაროგაზის" ადმინისტრაციის შენობაში.

სს „თეთრიწყაროგაზის" ადმინისტრაცია

ჩვენ მაინც მიგვაჩნია, რომ ძაღლის თავი თვით სფფ წესდებაშია საძებნი, რომელიც ისედაც გახლეჩილ საქართველოში მთელ რიგ რეგიონულ სუბიექტებს აკანონებს, რითაც, ნებსით თუ უნებლიედ, კუთხურობისა და გათითოკაცების გაღვივებას უწყობს ხელს. ჰოდა, ამის შემდეგ რაღა გასაკვირია, როცა მეტოქეები აკრძალულ ილეთებს მიმართავენ

სფფ

ნუ ურტყამთ ერთმანეთს წელსქვემოთ

გუშინ სფფ გენერალურ სამდივნოში ოფიციალურად შევიდა ფედერაციის პრეზიდენტობის მეორე პრეტენდენტის გიორგი ნემსაძის საბუთები. მისი კანდიდატურა საფეხბურთო კლუბმა „ვიტ ჯორჯიამ“ (პრეზიდენტი გურამ რუხაძე) წარადგინა.

როგორც მოგეხსენებათ, რამდენიმე დღის წინათ იგივე სურვილი გურულებმა გამოთქვეს, თუმცა მას შემდეგ, რაც იქაური რეგიონული ფედერაციის არჩევნების შედეგები სფფ თავკაცობამ ბათილად ცნო და საბოლოო ვერდიქტის გამოტანა ფედერაციის აღმასკომს დაეკისრა, მონასტერი თანდათან აირია და მოვლენები არასასურველი სცენარით ვითარდება. ამას რომ ვამბობთ, უპირველესად, კონკურენტთა შორის გართულებულ ურთიერთობას ვგულისხმობთ, რასაც სათავე ლანჩხუთში გამართული თავყრილობის შემდეგ დაედო.

მართალია, ზემდგომები აქცენტს გურულთა ფორუმის ორგანიზატორთა ნაუცბათევობასა და ოზურგეთელთა მიუწვევლობაზე აკეთებენ, მაგრამ ჩვენ მაინც მიგვაჩნია, რომ ძაღლის თავი თვით სფფ წესდებაშია საძებნი, რომელიც ისედაც გახლეჩილ საქართველოში მთელ რიგ რეგიონულ სუბიექტებს აკანონებს, რითაც, ნებსით თუ უნებლიედ, კუთხურობისა და გათითოკაცების გაღვივებას უწყობს ხელს. ჰოდა, ამის შემდეგ რაღა გასაკვირია, როცა მეტოქეები აკრძალულ ილეთებს მიმართავენ.

არის კიდევ ერთი ფაქტორი, რომელზეც ღიად საუბარს ყველა გაურბის, მაგრამ საზოგადოებაში აქტიურად განიხილება. ესაა მმართველი პარტიის ორი ფრთის ინტერესთა გადაკვეთა. თუმცა, ამაზე მოგვიანებით.

გია პლატონიშვილი

ფეხბურთი

შინ და გარეთ

გუშინ საქართველოს სტადიონებზე გაიმართა XVII ეროვნული ჩემპიონატის XXII ტურის მატჩები. გაუწყებთ მათ შედეგებს:

„ამერი“ – „ზესტაფონი“ 1:1, „დინამო“ – „მერანი“ 3:0, „ჩიხურა“ – „ვიტ ჯორჯია“ 0:1, „ბათუმი“ – „ოლიმპი“ 1:2, „ბორჯომი“ – „სიონი“ 2:0, „დილა“ – „ლოკომოტივი“ 1:1, „ტორპედო“ – „კახეთი“ 2:1.

ამრიგად, ლიდერებმა წამყვანი პოზიციები შეინარჩუნეს: „ოლიმპი“ – 55, „დინამო“ – 52 ქულა.

5 მაისს რუსთავში გათამაშების გადამწყვეტი მატჩია: „ოლიმპი“ – „დინამო“.

* * *

უეფას თასი. პირველი ნახევარფინალური შეხვედრები: „ესპანიოლი“ – „ვერდერი“ 3:0, „ოსასუნა“ – „სევილია“ 1:0. საპასუხო რაუნდი 3 მაისს მოეწყობა.

მინიფეხბურთი

პროფკავშირების ინიციატივით

საქართველოს ფიზიკური აღზრდისა და სპორტის აკადემიის მოედანზე დარგობრივი პროფესიული კავშირების თანამშრომელთა ტურნირი გაიმართა მინიფეხბურთში. ორგანიზატორები იყვნენ სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტი (თავმჯდომარე დავით ნამგალაური) და საქართველოს სპორტსმენთა და სპორტის მუშაკთა პროფესიული კავშირი (თავმჯდომარე იროდი ბეჟაშვილი).

შეჯიბრებაში მონაწილე 8 გუნდი დაყოფილი იყო ორ ჯგუფად, საიდანაც ორ-ორი საუკეთესო ნახევარფინალში გავიდა. ფინალში საქართველოს საჯარო მოსამსახურეთა გუნდმა 8:1 აჯობა კომუნალური მომსახურების პროფესიული კავშირის ნაკრებს და მთავარი პრიზი მოიპოვა.

მესამე ადგილისთვის პაექრობაში რკინიგზელმა ფეხბურთელებმა მეტროს თანამშრომლები დაჯაბნეს – 3:1.

გამარჯვებულ გუნდებსა და საუკეთესო ფეხბურთელებს პრიზები გადასცეს იროდი ბეჟაშვილმა, ნიკო ჭინჭარაულმა, გურამ ფარულავამ.

ორგანიზატორთა თქმით, ტურნირი ტრადიციული გახდება.

არჩილ სანაძე,
შეჯიბრების მთავარი მსაჯი

ცურვა

თურქეთიდან – უხვი ნადავლით

საქართველოს მოცურავეთა ნაკრების მთავარი მწვრთნელის – ირინა მინჭულინას ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყნის 6 სპორტსმენი მონაწილეობდა ათათურქის თასის გათამაშებაში, რომელსაც სტამბოლმა უმასპინძლა.

თურქებთან ერთად საქართველოს, ბულგარეთის, სლოვენიის, მოლდოვისა და აზერბაიჯანის 100-ზე მეტი წარმომადგენელი იბრძოდა მედლებისთვის სხვადასხვა ასაკობრივ (1989-1992 წლებში დაბადებულნი) ჯგუფში.

სამ-სამი ოქროს მედალი მოიპოვეს სოფიკო თევდორაძემ (50, 100 და 200 მ გულაღმა ცურვაძ და გიორგი მთვრალაშვილმა (400 მ. თავისუფალი ყაიდა, 200 და 400 მ. კომპლექსური ცურვაძ. ერთი ოქროს (200 მ.ბრასიძ და ორი ვერცხლის (50 და 100მ-ბრასიძ მედლით დაიმშვენა მკერდი ილია მანჯგალაძემ. სამივე სინჯის მედალი (50 მ.გულაღმა ცურვა – „ოქრო“, 100 მ გულაღმა – „ვერცხლი“, 50 მ. ბატერფლაი – „ბრინჯაო“ძხვდა ლაშა მეტრეველს, ერთი მეორე (200 მ.ბრასიძ და ორი მესამე (50 და 100 მ.ბრასიძ ადგილი დაიკავა ბესო მდივანმა, ხოლო დავით ოქროპირიძე ერთი „ბრინჯაოთი“ (100 მ.ბატერფლაიძ დაკმაყოფილდა. ამასთანავე, ჩვენი სპორტსმენები 4X100 მ. კომბინირებულ ამანათცურვაში მცირედით ჩამორჩნენ გამარჯვებულს, ხოლო 4X100 მ. თავისუფალი ყაიდით ამანათცურვაში მესამე ადგილზე გავიდნენ.

– შედეგებითა და მოპოვებული მედლებითაც კმაყოფილი ვარ, – მითხრა **ირინა მინჭულინამ**. – მაგალითად, ილია მანჯგალაძემ საკუთარი მიღწევა გააუმჯობესა და უფროსებსაც აჯობა 200 მეტრზე ბრასით ცურვაში, გიორგი მთვრალაშვილი კი მეტოქეებზე მთელი თავით მაღლა იდგა.

ჩვენს სპორტსმენებს საკუთარი მიღწევებით ტკბობა დიდხანს არ მოუწევთ, რადგან წინ მნიშვნელოვანი შეჯიბრებები გველის. 1-8 ივლისს ტრაპიზონში შავი ზღვის პირველი თამაშები გაიმართება, ხოლო 18-22 ივლისს ანტვერპენი იუნიორთა ევროპის პირველობას უმასპინძლებს. ვეცდებით, ამ შეჯიბრებებზეც ვისახელოთ თავი, მაგრამ ერთი პრობლემა გვაბრკოლებს: ჩვენი სპორტსმენები ამჟამად 25-მეტრიან აუზში ვარჯიშობენ, შეჯიბრებებზე კი 50-მეტრიანში გვიწევს ასპარეზობა, რაც გარკვეულ სიძნელეებს გვიქმნის. თუ ეს საკითხი არ მოგვარდა, წარმატებების მოპოვება გაგვიჭირდება.

– მომავალი ორთაბრძოლებისთვის, კანდიდატები უკვე შერჩეული გყავთ?

– საამისოდ ათათურქის თასის გათამაშებაში მონაწილეობა ერთ-ერთი ეტაპი იყო. ორივე შეჯიბრებაზე წამსვლელთა ვინაობა საბოლოოდ საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატის შემდეგ გაირკვევა. ახლა კი იმის თქმა შემიძლია, რომ ტრაპიზონში 1989 წელს და უფრო გვიან დაბადებული 4 ვაჟი იასპარეზებს, ხოლო ბელგიაში – 17-18 წლის ორი სპორტსმენი.

მინდა ვისარგებლო შემთხვევით და მადლობა გადავუხადო საქართველოს სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა დეპარტამენტს, რომელმაც ჩვენი თურქეთში მგზავრობა დააფინანსა. მომდევნო ორ შეჯიბრებაზეც ის დაგვიდგება გვერდით.

– სტამბოლში უკეთესი შედეგები უნდა მეჩვენებინა, – მითხრა **ილია მანჯგალაძემ**. – 100 მეტრზე ბრასით ცურვაში ფინიშისას ყურადღება მოვადუნე და მეორე ადგილზე დავრჩი.

წლეულს სკოლას ვამთავრებ, ამიტომ გამოცდების გამო შავი ზღვის თამაშებში ვერ მივიღებ მონაწილეობას, ევროპის პირველობის საგზურს კი აუცილებლად მოვიპოვებ.

ესაუბრა
ვაჟა დანელია

სურათებზე: ირინა მინჭულინა; სოფიო თევდორაძე და ილია მანჯგალაძე სტამბოლში დაჯილდოებისას.

კარატე

ამომავალი მზის ქვეყნის ტატამსაც მოსინჯავენ

არმიის სასპორტო კლუბის დარბაზი ორ დღეს მასპინძლობდა მე-17 ეროვნულ ჩემპიონატს შოტოკან კარატე-დოში (ფედერაციის პრეზიდენტი კახა ბასილიაძ. ტატამზე საასპარეზოდ სხვადასხვა ქალაქისა თუ რაიონის 500-ზე მეტი სპორტსმენი გამოვიდა კუმიტესა და კატაში.

დაძაბული ორთაბრძოლების შემდეგ კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდნენ **კუმიტეში** – გიორგი ოქუაშვილი, გურამ ჯიჯელავა, ცოტნე დვალი, გიორგი ხუციშვილი, ლევან მეტრეველი, პაპუნა მჭედლიშვილი, მიხეილ მეტრეველი, მამუკა გელაძე, ჰენრი ვეკუა, გიორგი ლიპარტელიანი, დავით და ირაკლი ტყებუჩავები, ლევან გორელაშვილი, გოგიტა არქანია, თეიმურაზ ხოხაშვილი, ნინო ნადარაია, თათია და ნათია თურქიები, ნინო პატაშური; **კატაში** – ეთერ გავაშელი, ჟანა ჭუბაბრია, თენგიზ კვერცხიშვილი და ირაკლი კირკიტაძე.

– ჩემპიონატი უშეღავათო პაექრობებით გამოირჩეოდა, – მითხრა **ლევან გორელაშვილმა.** – არც არის გასაკვირი, ეს შეჯიბრება ხომ შესარჩევი ტურნირიც იყო. გამარჯვებულები მოემზადებიან 2007 წლის მსოფლიო ჩემპიონატისთვის, რომელსაც აგვისტოში ტოკიო უმასპინძლებს. ბედნიერი ვარ, რომ ამჯერად პირველ ადგილზე გავედი: ნახევარფინალში ზვიად ქეცბაიას ვძლიე, ფინალში კი გორელი არტურ არუთინიანი დავამარცხე, რითაც იაპონიაში წამსვლელთა შორის მოვხვდი.

– ჩემპიონატამდე სხვა შეჯიბრებაზე თუ გამოხვალ?

– ივნისის მიწურულს იტალიაში ევროპის მაქაბიადა გაიმართება სპორტის რამდენიმე სახეობაში, საქართველოდან, სავარაუდოდ, ჩემთან ერთად თითო მოჭადრაკე და ჩოგბურთელი, ასევე ორი კარატისტი იასპარეზებს. ვეცდები, ამ შეჯიბრებაზეც მედალი მოვიპოვო...

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტი ლევან გორელაშვილი 12 წელიწადია, კარატეში ვარჯიშობს ბესიკ ხუციშვილისა და კახა ბასილიას ხელმძღვანელობით. შარშანწინ მან ქართველთაგან პირველმა მოიხვეჭა „ოქროს კარატისტის“ სახელი. მსოფლიო თასის მფლობელი და ორგზის ევროპის ჩემპიონი შვიდი საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებულია. საქართველოს ჩემპიონატებსა და რეგიონულ პირველობებზე მოპოვებულ მედლებს კი თვლა არა აქვს. გვჯერა, რომ 19 წლის სპორტსმენი საერთაშორისო სარბიელზე წლეულსაც გვასახელებს.

სურათზე: კახა ბასილია საქართველოს ჩემპიონატის პრიზიორებთან (ცენტრში – ლევან გორელაშვილიძ დაჯილდოების შემდეგ.

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში" 98-96-32; 899 328576

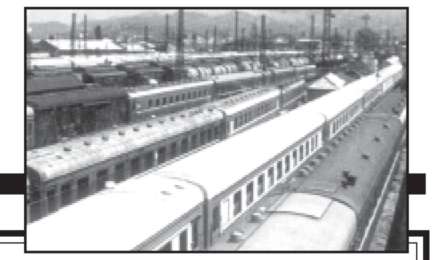

შპს „საქართველოს რკინიგზა" თავის ბალანსზე რიცხული ჯართის რეალიზაციის მიზნით აცხადებს აუქციონს

ინფორმაცია სარეალიზაციო ქონების შესახებ

1. საისრე გადამყვანები 570.24 ტონა.

მათ შორის:

ა)სამტრედია – 17.7 ტ; ბ) ბათუმი – 43.2 ტ; გ) ზესტაფონი – 213.075 ტ; დ) ხაშური –224.215 ტ; ე) თბილისი – 72.05 ტ;

საისრე გადამყვანების საწყისი სარეალიზაციო ფასი 88 387,20 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე). „ბე"-ს თანხა 25000 ლარი, ბიჯი 2000 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე).

ბილეთის ფასი – 100 ლარი

2. სხვადასხვა სახის ჯართი 277 ტონა.

მათ შორის:

ა)ბათუმის სავაგონო დეპო – 25 ტ; ბ) სამტრედის სავაგონო დეპო – 95ტ; გ) ხაშურის სავაგონო დეპო 103 ტ; დ) თბილისის სავაგონო დეპო – 54 ტ;

სხვადასხვა სახის ჯართის საწყისი სარეალიზაციო ფასი 30 470 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე). „ბე"-ს თანხა 9 000 ლარი, ბიჯი 1000 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე).

ბილეთის ფასი – 100 ლარი

3. ლითონის ბურბუშელა და სხვა ნარჩენების ჯართი 444,6 ტონა.

ჩატვირთული ვაგონებში

მათ შორის:

ა) ბათუმის სავაგონო დეპო – 27 ტ; ბ) სამტრედიის სავაგონო დეპო – 41 ტ; გ) ხაშურის სავაგონო დეპო – 145 ტ; დ) თბილისის სავაგონო დეპო – 225 ტ; ე) ხაშურის სალოკომოტივო დეპო – 4 ტ; ვ) სამტრედიის სალოკომოტივო დეპო-1 ტ; ზ) ქუთაისის სალოკომოტივო დეპო – 0.6 ტ. თ)თბილისი-მახარისხებელი – 1 ტ.

ლითონის ბურბუშელა და სხვა ნარჩენების ჯართის საწყისი სარეალიზაციო ფასი 48 906 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე). "ბე"-ს თანხა 14 000 ლარი, ბიჯი 1000 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე).

ბილეთის ფასი – 100 ლარი.

4. ფერადი ლითონის ჯართი 9,392 ტონა.

მათ შორის:

სპილენძის საკონტაქტო ქსელის გამტარი მფ-100, 8,642 ტ; სპილენძის გამტარი სხვადასხვა კვეთის 2.5 მმ-დან 4.0 მმ-მდე, 0.15 ტ; ალუმინის გამტარი ა-185 – 06ტ;

ფერადი ლითონის ჯართი განთავსებული – სამტრედიაში, ხაშურში, თბილისში, თეთრი წყაროს წევის ქვესადგურში.

ფერადი ლითონის ჯართის საწყისი სარეალიზაციო ფასი 49 148 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე). „ბე"-ს თანხა 14 000 ლარი, ბიჯი 1000 აშშ დოლარის ექვივალენტი ლარებში (დღგ-ს გარეშე).

ბილეთის ფასი – 100 ლარი

აუქციონში მონაწილეობა შეუძლია ყველა რეზიდენტ ან არარეზიდენტ ფიზიკურ და იურიდიულ პირს.

განაცხადების მიღების ადგილი – ქ. თბილისი, თამარ მეფის გამზირი №15, შპს „საქართველოს რკინიგზის" ადმინისტრაციული შენობა, მე-4 სართული, ტელ.: 56-33-48, 56-53-20.

განაცხადების მიღების ვადა – განაცხადების მიღება მიმდინარეობს აუქციონის ჩატარების დღის ჩათვლით. აუქციონის ჩატარების დღემდე 10.00 საათიდან 17. 00 საათამდე, ხოლო აუქციონის ჩატარების დღეს 10.00 საათიდან 12.00 საათამდე.

აუქციონი ჩატარდება 2007 წლის 15 მაისს 14.00 საათზე ქ. თბილისი, თამარ მეფის გამზირი №15, შპს „საქართველოს რკინიგზის" ადმინისტრაციულ შენობაში.

შპს „საქართველოს რკინიგზის" საბანკო რეკვიზიტები – „ბანკი რესპუბლიკა", ცენტრალური ფილიალი, ა/ა №3407003205, ბანკის კოდი №220101757, საიდენტიფიკაციო კოდი №202886010.

აუქციონში გამარჯვებულის გამოვლენის კრიტერიუმი

სარეალიზაციო ქონების შესაძენად მაქსიმალური ფასის გადახდა, არანაკლებ საწყისი ღირებულებისა.

აუქციონის შედეგების ოქმის შედგენა, დამტკიცება და ნასყიდობის ხელშეკრულების დადება

სააუქციონო ვაჭრობის დამთავრების შემდეგ დგება აუქციონის შედეგების ოქმი, რომელშიც აისახება ვაჭრობის მსვლელობა და შედეგები. ოქმს ხელს აწერს მყიდველი, მეაუქციონე, მდივანი, კომისიის დამსწრე წევრები და სააუქციონო კომისიის თავმჯდომარე. აუქციონის შედეგების ოქმზე ხელმოწერის უარის მთქმელ მყიდველს ერთმევა გამარჯვებულის სტატუსი და შეტანილი „ბე" არ უბრუნდება.

აუქციონის შედეგების ოქმი მტკიცდება შპს „საქართველოს რკინიგზის" გენერალური დირექტორის ბრძანებით აუქციონის ჩატარების მომენტიდან 10 დღის ვადაში.

აუქციონის შედეგების დამტკიცებიდან 20 კალენდარული დღის განმავლობაში გამარჯვებული მონაწილე ვალდებულია შპს „საქართველოს რკინიგზასთან" გააფორმოს ნასყიდობის ხელშეკრულება, რომელიც უნდა დამოწმდეს სანოტარო წესით, და ქონების მიღება-ჩაბარების აქტი. ხელშეკრულების ნოტარიულად დამოწმების და ამისათვის აუცილებელი საბუთების წარდგენის ხარჯებს ფარავს მყიდველი.

ნასყიდობის ხელშეკრულება ძალაში შედის მყიდველის მიერ სარეალიზაციო ქონების გამოსასყიდი თანხის გადახდის დღიდან.

ჯართის გატანასთან და აწონვასთან დაკავშირებულ ხარჯებს გაიღებს მყიდველი.

გამოსასყიდი თანხის გადახდის ვადა

მყიდველი ვალდებულია, დამტკიცებული აუქციონის შედეგების ოქმის მიღებიდან არა უმეტეს 30 კალენდარული დღის ვადაში, შპს „საქართველოს რკინიგზის" მომსახურე საბანკო დაწესებულებაში (საზოგადოების საბანკო რეკვიზიტების მიხედვით) შეიტანოს ნაღდად ან გადარიცხვით ფულადი თანხა, რომელიც შეესაბამება. მის მიერ აუქციონზე დასახელებულ საბოლოო ფასს.

თუ მყიდველი აღნიშნულ ვადაში არ გადაიხდის სარეალიზაციო ქონების გამოსასყიდ თანხას, მას არ მიენიჭება საკუთრების უფლება ქონებაზე და შეტანილი „ბე" არ უბრუნდება.

საკუთრების უფლება სარეალიზაციო ქონებაზე მყიდველს გადაეცემა აღნიშნული ქონების ღირებულების სრულად დაფარვის და მიღება-ჩაბარების აქტის ხელმოწერის დღიდან.

საბოლოო ანგარიშსწორება მყიდველსა და შპს 'საქართველოს რკინიგზას" შორის განხორციელდება ფაქტიურად მიწოდებული პროდუქციის შესაბამისად.

აუქციონში მონაწილეობის მისაღებად წარსადგენი დოკუმენტები

დამტკიცებული ფორმის მიხედვით შევსებული განაცხადი, რომელიც მოიცავს ინფორმაციას მონაწილეზე, სარეალიზაციო ქონების დასახელებას, რომლის შეძენაც სურს მას, საწყის გასაყიდ ფასს და კანონმდებლობით განსაზღვრულ სხვა მონაცემებს.

„ბე"-ს და „მონაწილის ბილეთის" ფასის გადახდის ქვითარი (გადაიხდება შპს „საქართველოს რკინიგზის" ანგარიშსწორების ანგარიშზე, საზოგადოების საბანკო რეკვიზიტების მიხედვით).

აუქციონში მონაწილე ფიზიკური პირის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის მონაცემები ან ნოტარიულად დამოწმებული მინდობილობა, თუ იგი მოქმედებს სხვა პირის სახელით.

იურიდიული პირები დამატებით წარადგენენ სადამფუძნებლო დოკუმენტების ნოტარიულად დამოწმებულ ასლებს.

სააუქციონო კომისიის ზონარგაყრილ დავთარში განაცხადის რეგისტრაციისა და „მონაწილის ბილეთის" შეძენის მომენტიდან, განმცხადებელი იძენს აუქციონში მონაწილის სტატუსს.

აუქციონში მონაწილეს „ბე"-ს დაუკავებლად უფლება აქვს, მხოლოდ განაცხადების მიღების პერიოდში განაცხადოს წერილობითი უარი აუქციონში მონაწილეობაზე.

პირმა, რომელსაც სურს მიიღოს მონაწილეობა რამდენიმე ქონების ცალკეული სახეობის ვაჭრობაში, უნდა გადაიხადოს „ბე" თითოეულ ქონებაზე, შეიძინოს „მონაწილის ბილეთი" თითოეულ სარეალიზაციო ქონებაზე და წარმოადგინოს აუქციონში მონაწილეობის მისაღებად საჭირო დოკუმენტაცია თითოეულ სარეალიზაციო ქონებაზე ცალ-ცალკე აღნიშნულის შემდეგ მას მიეცემა ცალკეული სარეალიზაციო ქონების აუქციონის მონაწილის სტატუსი.

სარეალიზაციო ქონებისა და აუქციონის პირობების შესახებ დამატებითი ინფორმაციის მიღება შესაძლებელია შპს „საქართველოს რკინიგზაში".

საკონტაქტო ტელ: 56-33-48; 56-53-20.

შპს „საქართველოს რკინიგზა"

ხსოვნა

ეთერ მღებრიშვილი

მოულოდნელად გარდაიცვალა თბილისის 57-ე საჯარო სკოლის მათემატიკის მასწავლებელი, ქალბატონი ეთერ მღებრიშვილი.

სკოლის დაარსებიდან 50 წელზე მეტი ახალგაზრდობის აღზრდას შეალიეთ. პირად სიამოვნებაზე არასოდეს გიფიქრიათ, ჩვენო საყვარელო, ერთგულო, იმედიანო, ავკარგიანო, სამართლიანო, სიკეთითა და პატიოსნებით გამორჩეულო – ლამაზო ქალბატონო.

ყველა სიყვარულითა და პატივისცემით გიხსენიებთ. ალბათ თქვენს ერთადერთ შვილს – კოზას როგორ ეამაყება სასახელო დედის შვილობა. თქვენ ხომ გამორჩეული დედა და ბებია იყავით.

თქვენი მოსწავლეები, უზომოდ მადლიერი მშობლები, ახლა თავდახრილები, თვალცრემლიანები, ყვავილებით მიგაცილებენ სამუდამო სასუფევლისაკენ, რაც კიდევ ყველაზე დიდი ჯილდო და გვირგვინია თქვენი ამქვეყნიური ცხოვრებისა.

ჩვენ კი ისღა დაგვრჩენია, ვილოცოთ, რათა უფალმა ნათელში ამყოფოს მარადისობაში გადასული თქვენი ლამაზი სული.

თბილისის 57-ე საჯარო სკოლის პედკოლექტივი

მეუღლე თალიკო, შვილები ამირან, ირაკლი, ნუგზარ, და ლამარა, ძმა ავთანდილი, შვილიშვილები თენგიზი, ოთარი, თამუნა, ნინო, სალომე, მარიამი, სიძე ღუღუნი ყურაშვილი, ცოლისდა ნელი ჩიქავა-ნოდია, ცოლისძმა ენვერ ჩიქავა, რძლები ნათელა, ნაზი, ესმა, ნანა, რუსუდანი, სოფო, სვეტლანა და ვიოლა იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თენგიზ დავითის ძე მიქაძე

დაკრძალვა 29, IV, ქ.ხონში.

ნელი, მანანა, ზვიად ნოდიები, ლია რუსიაშვილი, ზურაბ ხასია, სვეტლანა, ლალი ჩიქავები მწუხარებით იუწყებიან უახლოესი ნათესავის, ბატონ თენგიზ მიქაძის გარდაცვალებას.

ინფორმაცია

დიმიტრი ყიფიანი წმინდანად შერაცხეს

მე-19 საუკუნის ქართველი საზოგადო მოღვაწე, ეროვნულ-განმანთავისუფლებელი მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი, პუბლიცისტი დიმიტრი ყიფიანი საქართველოს სამოციქულო ეკლესიამ წმინდანად შერაცხა. მას წმინდა დიმიტრი ყიფიანი სამშობლოსათვის წამებული ეწოდა.

როგორც საპატრიარქოს პრესსამსახურის უფროსმა ზურაბ ცხოვრებაძემ განაცხადა, ეს განჩინება მართლმადიდებელი ეკლესიის წმინდა სინოდის სხდომაზე მიიღო.

ჯი-ეიჩ-ენი

№ 81. შაბათი, 28 აპრილი, 2007 წელი.

ვაჟა დანელია იუბილარია, ხვალ 55 წლის იუბილეს მიულოცავენ ახლობლები, კოლეგები, სპორტის თაყვანისმცემლები და მისი სტუდენტები. ვულოცავთ ჩვენც.

სულიერება

წმიდა მოწამე სუქია და მასთან 16 ქართველი

28 აპრილს საქართველოს სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს წმიდა მოწამე სუქიას და იმ თექვსმეტ ქართველს, რომლებიც ქრისტეს რჯულისთვის ეწამნენ.

...წმიდა მოწამენი – სუქია, ანდრია, ანასტასი, თალალე, თეოდორიტე, ივქირიონი, იორდანე, კონდრატე, ლუკიანე, მიმნანოსი, ნერანგიოსი, პოლიევქტოსი,

იაკობი, ფოკა, დომენტიანე, ბიქტორი და ზოსიმე – ქართველი დიდებულები იყვნენ, ისინი ალბანეთის მთავრის კარზე მსახურობდნენ და შესაბამისი პატივიც ჰქონდათ მთავრისგან.

სომეხთა მეფის, არტაქსარის მეფობის დროს წმიდანები არტაშატში მოხვდნენ, ისინი ახლდნენ ალბანეთის მთავრის ასულს სათენეკს, რომელიც სომეხთა მეფეს გაჰყვა ცოლად. ქართველი დიდებულები დაემოწაფნენ წმიდა თადეოზ მოციქულს და ხუცესს – ხრისოსს. ხრისოსმა ახალმოქცეულები მესოპოტამიაში, ევფრატის წყალში მონათლა... ამის შემდეგ ხრისოსთან მივიდნენ სომხეთის მეფის მიერ გაგზავნილი კაცები და მას სომხეთში დაბრუნება მოსთხოვეს. როცა მან უარით გაისტუმრა ბარბაროსები, ურჯულოებმა 5 ქრისტესმიერი ძმა მახვილით განგმირეს.

წმიდა სუქიამ დაასაფლავა სიმართლისთვის ვნებულნი, რის შემდეგაც თავის საძმოს წევრებთან ერთად სუკაკეთის მთაზე გადავიდნენ. იქ ისინი ასკეტური ცხოვრებით ცხოვრობდნენ.

სწორედ მაშინ, წარმართული ალბანეთის ახალმა მთავარმა დატიანოსმა შეიტყო, რომ მისი ქვეშევრდომნი განმარტოებით ცხოვრობდნენ. მან თავის კარისკაცებს უბრძანა, წასულიყვნენ სუკაკეთს და პატივით ჩამოეყვანათ სუქია ძმებითურთ, დაუმორჩილებლობის შემთხვევაში კი ამოეხოცათ ბერები. წმიდანთა სიმტკიცით განრისხებულმა კარისკაცებმა ბრძანეს, შეეკრათ ძმები და ცეცხლი შემოენთოთ... მომაკვდავი წმიდანები 21-ე ფსალმუნს გალობდნენ...

IV საუკუნეში ქრისტიანებმა შეაგროვეს დანახშირებული ნაწილები, ლუსკუმაში ჩაასვენეს და დაფლეს.

წმიდა მღვდელმოწამე გრიგოლმა, სომეხთა განმანათლებელმა, წმინდა სუქიასა და მისი ძმების წამების ადგილზე ააგო ეკლესია და დააარსა მონასტერი.

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ

კოლეგა

„კვარცხლბეკიდან დანახული სამშობლო“ და სიხარულის ცრემლი!

ათენის ოლიმპიური თამაშები. ერთმანეთის პირისპირ დგანან ქართველი ფალავანი ზურაბ ზვიადაური და იაპონელი ჰიროში იზუმი. დაძაბული ორთაბრძოლის დამთავრებამდე წამები რჩება და... კადრში ჩანს სიხარულისგან აცრემლებული, გაღიმებული ქართველი ჟურნალისტი, რომელმაც ყველას – გამოცდილ არბიტრებს, მწვრთნელებს, ათიათასობით გულშემატკივარს დაასწრო და თავისი თანამემამულის გამარჯვება იწინასწარმეტყველა. ეს კადრები მსოფლიოს ყველა სატელევიზიო არხს შემოივლის, მსოფლიოს ყველა სპორტული გაზეთის გვერდს დაამშვენებს. დიახ, გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ სპორტულმა ჟურნალისტმა, ათენიდან ოლიმპიური ბატალიების გამშუქებელმა ვაჟა დანელიამ ზვიადაურის გამარჯვება და ოლიმპიური დაფნის გვირგვინი პირველმა იწინასწარმეტყველა. ალბათ, ეს წუთები ერთ-ერთი ყველაზე ბედნიერი იყო მის ცხოვრებაში.

არა მარტო სპორტითაა ვაჟა დანელიას ცხოვრება და შემოქმედება შემოფარგლული. ილია ჭავჭავაძის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქართული ენისა და ენის სწავლების მეთოდიკის ლექტორი წლების განმავლობაში დარსა და ავდარში, ყოველ შაბათ-კვირას ჩადიოდა ახალქალაქისა და გარდაბნის რაიონებში, რათა არაქართველი მოსახლეობისთვის ქართული ენა ესწავლებინა. ასე გრძელდება დღესაც და იქაური ახალგაზრდები ჩვენს მშობლიურ ენაზე საუბრობენ და სწავლობენ, ეს ჩვენი ვაჟას დიდი დამსახურებაცაა.

პოეტური კრებულისა და რამდენიმე სპორტულ თემატიკაზე გამოცემული წიგნის ავტორმა ამას წინათ წიგნის მოყვარულებს თავისი ახალი ნაშრომი **„კვარცხლბეკიდან დანახული სამშობლო“** აჩუქა. მასში მოთხრობილია ქართველ სპორტსმენთა იმ წარმატებებზე, რომლებიც მათ 2005 წელს მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონატებსა თუ პირველობებზე მოიპოვეს. შესანიშნავმა ჟურნალისტმა წიგნში უამრავ საინტერესო მასალას მოუყარა თავი, იგი უხვადაა გაფორმებული ავტორისავე ფოტომასალით. „კვარცხლბეკიდან დანახული სამშობლო“ სპორტის მოყვარულთა სამაგიდო წიგნად იქცა.

ვაჟა დანელია იუბილარია, ხვალ 55 წლის იუბილეს მიულოცავენ ახლობლები, კოლეგები, სპორტის თაყვანისმცემლები და მისი სტუდენტები. ვულოცავთ ჩვენც. კიდევ ბევრჯერ გვენახოს მის თვალზე სიხარულის ცრემლი, კიდევ ბევრჯერ გვენახოს ამაყად წელგამართული და მხრებგაშლილი, როდესაც მსოფლიოს სპორტულ დარბაზებში თავისი სამშობლოს ჰიმნს ასიათასობით ადამიანი წამოუდგება ფეხზე.

ავთანდილ ბექაური

ანეკდოტები

ზამთრის ნომერ პირველი წესი: ნუ დაიჭერ თოვლის ფიფქებს ენით მანამ, სანამ არ დარწმუნდები, რომ ყველა ჩიტი გაფრინდა თბილ ქვეყნებში.

* * *

– ერთი სამთვიანი ინგლისელი ბავშვი უნდა ვიშვილო, – ეუბნება ძერათმიანი ლამაზმანი დაქალს.

– რად გინდა, საკუთარი სამი შვილი ხომ გყავს?

– კი, მაგრამ როცა ლაპარაკს დაიწყებს, მისგან ინგლისურს ვისწავლი.

* * *

სტომატოლოგები პაციენტებზე ჭორაობენ:

– არ გეზიზღება მექავების მკურნალობა? ხომ შეიძლება, რომ შენი სეანსის დაწყებამდე ერთი საათით ადრე მას პირში სულ სხვა სეანსი ჰქონოდა?

– კი, შეიძლება, მაგრამ, სამაგიეროდ, რომ იცოდე, სავარძელში როგორ კვნესიან!

* * *

მოხუცმა რუსის ქალმა ებრაელთა სასაფლაოს ჩაუარა, თვალი შეავლო კარგად მოვლილ საფლავებს და შურით ჩაილაპარაკა: „ეჰ, ცხოვრობენ ეს ებრაელები!“

* * *

– რებე, რით განსხვავდება ცოლი მარგალიტისგან? – ეკითხება ებრაელი რაბინს.

– ცოლის ასხმა მხოლოდ ერთი მხრიდან შეიძლება, მარგალიტს კი ძაფზე ორივე მხრიდან აასხამ.

– მაგრამ მე ორივე მხრიდან შემიძლია ცოლის ასხმა.

– მაშინ ცოლი კი არა, მარგალიტი გყოლია!

მოგვმართავენ, გვეკითხებიან

რუბრიკას უძღვება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ იურიდიული კონსულტანტი ირინე ღლონტი.

კითხვა: ჩემი მეუღლე სამამულო ომის დროს ტყვედ ჩავარდა. 2 წელი ტყვეობაში იმყოფებოდა, ამუშავებდნენ გერმანიის ტერიტორიაზე. აუტანელი პირობების მიუხედავად, ცოცხალი გადარჩა. დაბრუნდა დემობილიზაციით 1946 წელს. გარდაიცვალა 1994 წელს. მეკუთვნის თუ არა რაიმე დახმარება გერმანიიდან?

ივანე კუპატაძე

პასუხი: შეკითხვაში აღნიშნული პირობების მიხედვით, თქვენთვის გერმანიიდან რაიმე დახმარების გაწევისთვის არ არსებობს კანონიერი საფუძველი.

ლარის კურსი

28 აპრილიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსი

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,3693 ლარი
აშშ დოლარი	1	1,6915 ლარი
ევრო	1	2,2903 ლარი
რუსული რუბლი	1	0,0656 ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1	1,9546 ლარი.
სომხური დრამი	100	0,4603 ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3,3615 ლარი.

კადრი

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 98-96-32; 899 328576

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
აიწყო და დაკაბადონდა „გამომცემლობა მაქსიმუმში“.
მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 93-50-22.
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემლები
შპს „ახალი საუკუნის“ დამფუძნებელი ჟურნალისტები. მისამართი: კოსტავას ქ. № 14. ტ: 899 537616; 98-96-33.
შპს „თანადგომა -1“ ქიზიყის ქ. № 12. ტ: 899 797679; 98-96-32.

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
მორიგე რედაქტორი
ოთარ ტურაბელიძე

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი,
მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32; 899 328576

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.